



Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: malarstwo

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Uniwersytet Marii
Skłodowskiej-Curie w Lublinie

Data przeprowadzenia wizytacji: 19-20 stycznia 2026 r.

Warszawa, 2026

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	13
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	21
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	27
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	30
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	35
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	37
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	40
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	47
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	50

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Urszula Ślusarczyk, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Paweł Bińczycki – ekspert PKA;
2. prof. dr hab. Andrzej Markiewicz – ekspert PKA;
3. Piotr Kulczycki – ekspert ds. pracodawców PKA;
4. Barbara Wachowicz – ekspert ds. studenckich PKA;
5. Julia Sobolewska – sekretarz zespołu oceniającego.

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku malarstwo, prowadzonym Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2025/2026.

Kierunek został oceniony przez Polską Komisję Akredytacyjną po raz kolejny – w trakcie oceny instytucjonalnej przeprowadzonej w roku akademickim 2013/2014 Wydział Artystyczny UMCS otrzymał ocenę pozytywną, co potwierdza uchwała nr 505/2014 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 4 września 2014 r.

Postępowanie oceniające odbyło się zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej przeprowadzanej stacjonarnie przez Polską Komisję Akredytacyjną. Przed rozpoczęciem wizytacji dokonano podziału obowiązków pomiędzy ekspertami biorącymi udział w pracach zespołu oceniającego. Ponadto w porozumieniu z koordynatorem z ramienia Uczelni ustalono szczegółowy harmonogram przebiegu wizytacji wraz z uwzględnieniem kluczowych spotkań z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Zgodnie z procedurą postępowania oceniającego przed wizytacją zespół oceniający dokonał analizy danych oraz informacji zawartych w raporcie samooceny i załącznikach do raportu przedłożonych przez władze Uczelni. Wizytację poprzedzono spotkaniami wewnętrznymi zespołu oceniającego, które posłużyły wymianie wstępnych refleksji na temat ocenianego kierunku studiów. Podczas spotkań omawiano kryteria oceny, raport wstępny zespołu oceniającego oraz sformułowano dalsze pytania i wątpliwości w odniesieniu do spełnienia standardów jakości kształcenia.

W trakcie wizytacji odbyły się spotkania z władzami Uczelni, osobami odpowiedzialnymi za realizację procesu kształcenia na wizytowanym kierunku, w tym z autorami raportu samooceny, samorządem studenckim, z reprezentacją studentów oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na tym kierunku, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, z osobami odpowiedzialnymi za praktyki, umiędzynarodowienie procesu kształcenia oraz politykę jakości kształcenia.

W toku wizytacji przeprowadzono hospitacje zajęć na ocenianym kierunku, wizytację bazy dydaktycznej oraz dokonano przeglądu udostępnionej przez Uczelnię dokumentacji dotyczącej m.in. realizacji procesu kształcenia, w tym prac dyplomowych i etapowych, praktyk zawodowych, umiędzynarodowienia, funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz wsparcia studentów w procesie kształcenia i osiągania efektów uczenia się.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	malarstwo	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	jednolite magisterskie	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	• sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki – 79%; • nauki o sztuce – 21%.	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	10 semestrów 300 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	nie dotyczy	
Moduł kierunkowy (tzw. specjalność) / moduły kierunkowe realizowane w ramach kierunku studiów	nie dotyczy	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	79	nie dotyczy
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	4095	nie dotyczy
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	164	nie dotyczy
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	202	nie dotyczy
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	122	nie dotyczy
Łączna liczba punktów ECTS i godzin zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	nie dotyczy	nie dotyczy

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MEiN z dnia 11 października 2022 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2022 poz. 2202).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA ⁵ kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	Kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	Kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	Kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	Kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	Kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	Kryterium spełnione

⁵ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	Kryterium spełnione
---	---------------------

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Na podstawie analizy dokumentów przekazanych przez Uczelnię w odpowiedzi na prośbę o udostępnienie kompletnych programów studiów dla kierunku malarstwo należy stwierdzić, że w analizowanym okresie programy studiów były zatwierdzane w sposób niepełny i fragmentaryczny, co uniemożliwia uznanie ich za kompletne dokumenty programowe w rozumieniu obowiązujących przepisów prawa. Z dokumentacji wynika, że jako „program studiów” zatwierdzane były przez Senat Uczelni zasadniczo wyłącznie dwa elementy: plan studiów (siatka godzin i ECTS) oraz katalog kierunkowych efektów uczenia się. Pozostałe elementy programu studiów, wymagane przepisami, w szczególności opisy przedmiotów, efekty uczenia się przypisane do zajęć, treści programowe, metody weryfikacji efektów oraz szczegółowe zasady realizacji kształcenia, nie były objęte procedurą zatwierdzania i nie stanowiły integralnej części przyjmowanego programu. W odniesieniu do roczników rozpoczynających studia w latach wcześniejszych (od momentu obowiązywania programu ustalonego w 2019 r. oraz jego modyfikacji w 2021 r.) dokumentacja programowa ogranicza się do uchwał Senatu wprowadzających plan studiów oraz kierunkowe efekty uczenia się. Brak jest dokumentów potwierdzających zatwierdzenie pełnego programu studiów obejmującego wszystkie jego składowe, co oznacza, że formalnie przyjmowane były jedynie wybrane elementy programu, a nie program jako spójna całość. Jak wynika z analizy, brak zatwierdzonych sylabusów powoduje, że nie można ocenić, w jaki sposób zmiany wprowadzane w planie studiów lub w katalogu efektów kierunkowych wpływały na: efekty uczenia się przypisane do poszczególnych zajęć, treści programowe realizowane w ramach przedmiotów, metody dydaktyczne i sposoby weryfikacji efektów, nakład pracy studenta i przypisanie punktów ECTS. Brak zatwierdzonych, zróżnicowanych sylabusów dla kolejnych semestrów uniemożliwia wykazanie, że program studiów był aktualizowany w sposób spójny i całościowy. Zmiany na poziomie planu studiów lub efektów kierunkowych nie zostały bowiem przełożone na pozostałe elementy programu, co narusza zasadę integralności programu studiów. Przyjęta praktyka oznacza, że program studiów funkcjonował de facto jako zbiór dokumentów o różnym statusie formalnym, z których tylko część była zatwierdzana przez Senat. Taki sposób postępowania pozwala uznać, że w analizowanym okresie Uczelnia nie zatwierdzała kompletnych programów studiów, lecz jedynie ich wybrane elementy, oderwane od pozostałych składowych systemu kształcenia.

Wobec faktu, że dokumenty formalnie zatwierdzane przez Senat jako program studiów obejmują jedynie wybrane elementy programu i nie stanowią kompletnego opisu procesu kształcenia, dalsza analiza została oparta nie tylko na tych dokumentach, lecz również na pozostałych materiałach przekazanych przez Uczelnię, w szczególności na dokumentach opisujących treści programowe, efekty uczenia się przypisane do zajęć oraz organizację i realizację procesu dydaktycznego, które łącznie pozwalają na ocenę rzeczywistego funkcjonowania programu studiów.

Przyjęta koncepcja kształcenia na kierunku malarstwo, realizowanym w formie jednolitych studiów magisterskich o profilu ogólnoakademickim, wykazuje pełną spójność z misją i celami strategicznymi Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, określonymi w Uchwale Nr XXIV–25.6/19 Senatu UMCS z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie strategii rozwoju Uniwersytetu na lata 2019–2025. Kierunek ten realizuje misję Uczelni w obszarze kulturotwórczym, umacniając pozycję Uniwersytetu jako wiodącego ośrodka kształtującego życie artystyczne Lublina i regionu, co bezpośrednio koresponduje z zapisami strategii dotyczącymi wpływu na otoczenie społeczno-gospodarcze. Zdefiniowane cele kształcenia, zakładające wyposażenie absolwenta w zaawansowany warsztat artystyczny oraz kompetencje do samodzielnej pracy twórczej, wpisują się w strategiczny priorytet dążenia do doskonałości naukowej i artystycznej, realizowany poprzez ścisłe powiązanie procesu dydaktycznego z aktywnością twórczą kadry Wydziału Artystycznego. Ponadto koncepcja kierunku stanowi operacjonalizację Strategii Wydziału Artystycznego, wspierając cel utrzymania wysokiej jakości kształcenia w oparciu o tradycję akademicką przy jednoczesnym otwarciu na nowe media i technologie, co pozwala na kształcenie absolwentów gotowych do podjęcia wyzwań współczesnego rynku sztuki i sektora kreatywnego, zgodnie z ogólnouczelnianym celem dostosowania oferty dydaktycznej do potrzeb rynku pracy.

Koncepcja i cele kształcenia zostały sformułowane w ścisłym powiązaniu z dyscypliną wiodącą, do której kierunek został przyporządkowany, tj. sztukami plastycznymi i konserwacją dzieł sztuki, co znajduje odzwierciedlenie w strukturze programu studiów oraz doborze efektów uczenia się. Przyporządkowanie to jest w pełni adekwatne do specyfiki kierunku, gdzie dominujący udział punktów ECTS realizowany jest w ramach zajęć kształtujących umiejętności warsztatowe, kreatywne i projektowe właściwe dla tej dyscypliny artystycznej. Cele kształcenia, obejmujące rozwój indywidualnej osobowości twórczej, biegłość w posługiwaniu się środkami wyrazu plastycznego oraz zdolność do refleksji teoretycznej nad sztuką, wyczerpują zakres merytoryczny dyscypliny wiodącej, a także uzupełniającej dyscypliny nauki o sztuce. Taka konstrukcja programu, osadzona w metodologii badań artystycznych, gwarantuje, że absolwent uzyskuje kompetencje ściśle definiowane przez ramy przypisanych dyscyplin, a realizowany proces dyplomowania, oparty na wykonaniu dzieła artystycznego wraz z aneksem teoretycznym, stanowi potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się bezpośrednio wynikających z charakterystyki dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

Koncepcja kształcenia oraz kierunkowe efekty uczenia się, wdrożone w obecnym kształcie w roku 2019, zostały opracowane w oparciu o doświadczenie dydaktyczne i artystyczne kadry naukowo-dydaktycznej Instytutu (interesariusze wewnętrzni). Ze względu na specyfikę kierunku artystycznego, proces ten, podobnie jak bieżąca weryfikacja programu, opiera się na bezpośrednim i ciągłym kontakcie ze środowiskiem społeczno-gospodarczym, który rzadziej przybiera formę zinstytucjonalizowanych procedur, a częściej realizowany jest w modelu relacyjnym i projektowym. Kluczowymi konsultantami zewnętrznymi są w praktyce przedstawiciele instytucji kultury (muzea, galerie sztuki, centra kultury), z którymi Uczelnia współpracuje przy organizacji wystaw, plenerów i wydarzeń artystycznych. Informacje zwrotne pozyskiwane w tym trybie mają charakter jakościowy i dotyczą bezpośrednio poziomu przygotowania studentów do obecności na rynku sztuki. Ponadto, istotnym kanałem transferu wiedzy o potrzebach otoczenia jest sama kadra dydaktyczna – w przeważającej części składająca się z aktywnych zawodowo artystów, którzy łączą rolę nauczyciela akademickiego z uczestnictwem w rynku sztuki. Dzięki temu potrzeby interesariuszy zewnętrznych są implementowane do programu na bieżąco, głównie na poziomie modyfikacji treści kształcenia oraz doboru tematyki prac dyplomowych, co zapewnia aktualność oferty dydaktycznej bez konieczności częstych, formalnych ingerencji w strukturę kierunku.

Prowadzona przez Instytut Sztuk Pięknych działalność naukowa i artystyczna wykazuje ścisłą zgodność z koncepcją kształcenia na kierunku malarstwo, stanowiąc merytoryczny fundament dla realizowanego profilu ogólnoakademickiego. Wysoka jakość tej działalności, potwierdzona przyznaniem dyscyplinie wiodącej kategorii naukowej A, tworzy środowisko o najwyższych standardach twórczych, w którym proces dydaktyczny nie jest izolowany, lecz bezpośrednio zintegrowany z aktualnymi badaniami i twórczością kadry. Kluczowy dla specyfiki kierunku model „mistrz–uczeń” zapewnia, że indywidualne osiągnięcia artystyczne wykładowców – obejmujące szerokie spektrum działań: od tradycyjnych technik malarskich, po nowe media i eksperymenty wizualne – są na bieżąco transferowane do programów autorskich pracowni, co gwarantuje studentom dostęp do unikalnego know-how oraz najnowszych metodologii artystycznych. Działalność badawcza Uczelni, realizowana poprzez organizację konferencji, sympozjów i wystaw o zasięgu międzynarodowym, pełni również funkcję otwartego laboratorium, w którym studenci konfrontują swoje kompetencje z profesjonalnym obiegiem sztuki, realizując tym samym cele kształcenia w zakresie wiedzy o kontekstach kultury i kompetencji społecznych. Spójność ta jest dodatkowo wzmacniana przez strategiczne ukierunkowanie badań na obszary takie jak interdyscyplinarność czy sztuka w przestrzeni publicznej, co bezpośrednio przekłada się na ewolucję programu studiów i wdrażanie nowych przedmiotów, zapewniając absolwentom przygotowanie adekwatne do współczesnych wyzwań cywilizacyjnych i rynkowych.

Istotnym zagadnieniem wpływającym na ocenę zgodności efektów uczenia się z koncepcją i celami kształcenia jest sposób ich operacjonalizacji na poziomie przedmiotów, w szczególności charakter efektów uczenia się narzucanych ogólnie przez koordynatorów przedmiotów. Efekty te, mimo formalnego powiązania z efektami kierunkowymi, zachowują w wielu przypadkach wysoki stopień ogólności, co ogranicza ich zdolność do precyzyjnego opisu specyfiki danego przedmiotu oraz realnie osiągniętych przez studentów rezultatów kształcenia. W praktyce prowadzi to do sytuacji, w której efekty przedmiotowe pełnią funkcję uniwersalnych formuł, czasami przypisanych do wielu zajęć, zamiast odzwierciedlać ich odrębny charakter, cele szczegółowe oraz metody pracy. Taki sposób konstruowania efektów osłabia związek między koncepcją kształcenia a rzeczywistym przebiegiem procesu dydaktycznego, ponieważ nie różnicuje poziomu zaawansowania, zakresu treści ani rodzaju kompetencji rozwijanych w ramach poszczególnych przedmiotów. Problem ten jest dodatkowo wzmacniany przez mechaniczność w formułowaniu efektów uczenia się, widoczną m.in. w powszechnym stosowaniu identycznych lub niemal identycznych zapisów efektów, niezależnie od treści, formy i miejsca przedmiotu w strukturze programu studiów. Charakterystycznym przykładem jest efekt oznaczony jako „01W”, który w wielu sylabusach powtarzany jest według tego samego schematu redakcyjnego, zbliżonego do opisu ogólnego celu kształcenia na kierunku, a nie konkretnego rezultatu przypisanego do danego przedmiotu. Tego rodzaju efekty, formułowane w sposób schematyczny i deklaratywny, nie precyzują jednoznacznie ani zakresu wiedzy, ani poziomu jej pogłębienia, ani specyficznych umiejętności lub postaw rozwijanych w ramach zajęć. W konsekwencji niejednokrotnie trudne staje się ich powiązanie z treściami programowymi i metodami kształcenia. W kontekście profilu ogólnoakademickiego, który zakłada rozwijanie refleksyjności, samodzielności intelektualnej i zdolności badawczych, taki sposób konstruowania efektów przedmiotowych osłabia przejrzystość systemu kształcenia. Zamiast wspierać realizację koncepcji kształcenia poprzez precyzyjne różnicowanie celów i efektów na kolejnych etapach studiów, prowadzi do ich ujednolicenia i formalizacji.

Podsumowując, choć kierunkowe efekty uczenia się pozostają zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz profilem ogólnoakademickim, to odgórnie narzucone, zbyt ogólne i mechanicznie formułowane efekty przedmiotowe ograniczają możliwość pełnego i spójnego przełożenia tej koncepcji na poziom poszczególnych zajęć. Zjawisko to wymaga korekty, aby efekty uczenia się realnie odzwierciedlały specyfikę przedmiotów oraz faktyczne rezultaty procesu dydaktycznego.

Kierunkowe efekty uczenia się zostały formalnie odniesione do 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji, właściwego dla jednolitych studiów magisterskich, i w warstwie deklaratywnej spełniają wymagania określone dla tego poziomu. Struktura efektów obejmuje wiedzę pogłębioną, zaawansowane umiejętności oraz kompetencje społeczne, co odpowiada charakterystykom PRK. W obszarze kompetencji badawczych efekty kierunkowe akcentują zdolność analizy zjawisk artystycznych, rozumienie relacji między teorią a praktyką oraz samodzielne formułowanie koncepcji twórczych. Takie ujęcie jest adekwatne dla poziomu 7 PRK, gdzie działalność artystyczna traktowana jest jako forma działalności badawczej, wymagającej refleksji, krytycznego namysłu i świadomego doboru metod. Efekty te korespondują z profilem ogólnoakademickim i umożliwiają przygotowanie do dalszego rozwoju naukowego lub artystyczno-badawczego. Jednocześnie na poziomie efektów dla zajęć lub grup zajęć widoczna jest redukcja wymiaru badawczego poprzez częste ich uogólnienie. Powoduje to osłabienie spójności między wysokim poziomem efektów kierunkowych a rzeczywistym zakresem efektów osiągniętych w ramach zajęć. W zakresie umiejętności komunikowania się w języku obcym efekty kierunkowe jednoznacznie wskazują osiągnięcie poziomu B2+, zgodnego z wymaganiami dla jednolitych studiów magisterskich. Zapis ten spełnia wymogi PRK i formalnie potwierdza uwzględnienie kompetencji językowych, w tym terminologii specjalistycznej właściwej dla dyscypliny sztuk plastycznych. Jednocześnie powtarzalność tego samego efektu na kolejnych etapach kształcenia, bez jego różnicowania ani pogłębiania, rodzi zastrzeżenia co do realnego opisu kompetencji językowych na poziomie odpowiadającym poszczególnym semestrom kształcenia. W obszarze kompetencji społecznych efekty uczenia się pozostają zasadniczo zgodne z charakterystykami PRK 7. Akcentują one autonomię twórczą, zdolność do krytycznej samooceny, odpowiedzialność społeczną artysty oraz gotowość do funkcjonowania w środowisku akademickim i kulturowym. Są to kompetencje istotne zarówno dla działalności naukowej, jak i artystycznej, i dobrze wpisują się w profil ogólnoakademicki kierunku. Problem pojawia się jednak ponownie na poziomie efektów przedmiotowych, w których kompetencje społeczne bywają nieadekwatnie operacjonalizowane, np. poprzez przypisywanie im zapisów opisujących konkretne umiejętności warsztatowe lub działania techniczne. Takie przesunięcie znaczeniowe osłabia zgodność efektów z logiką PRK i zaciera różnice pomiędzy kategoriami wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Kierunkowe efekty uczenia się zostały sformułowane w sposób zgodny z aktualnym stanem wiedzy i praktyki artystycznej w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek malarstwo, tj. sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz nauki o sztuce. Uwzględniają one zarówno klasyczne komponenty kształcenia artystycznego, jak i odniesienia do zjawisk sztuki współczesnej, relacji teorii i warsztatu artystycznego, nowych technologii oraz funkcjonowania sztuki w kontekście społecznym i instytucjonalnym. Taki zakres efektów pozostaje spójny z profilem badawczo-artystycznym kadry oraz z charakterem prowadzonej w Uczelni działalności naukowej i twórczej. Analiza efektów uczenia się na poziomie przedmiotów ujawnia jednak ograniczony stopień ich specyficzności. W wielu przypadkach efekty te zostały sformułowane w sposób na tyle ogólny, że nie wskazują jednoznacznie, do jakich konkretnych obszarów wiedzy, nurtów artystycznych czy problemów badawczych się odnoszą. Przykładowo, w przedmiocie *struktury wizualne* efekt określony jako „formułuje związki znaczeniowe

w obrazie” odnosi się do bardzo szerokiego pola interpretacji obrazu, bez doprecyzowania, czy dotyczy on określonych teorii obrazu, metod analizy wizualnej czy współczesnych koncepcji funkcjonujących w badaniach nad sztuką. Zapis ten, choć zgodny z ogólnym zakresem dyscypliny, nie oddaje specyfiki przedmiotu ani jego osadzenia w aktualnym stanie wiedzy. Podobny charakter mają efekty dla przedmiotu *eko-art*, w których pojawiają się sformułowania odwołujące się do „posługiwania się wybraną techniką” lub „działań artystycznych”, bez wskazania, do jakich nurtów, strategii artystycznych czy problemów badawczych związanych z ekologią i sztuką się odnoszą. W konsekwencji efekty te nie eksponują potencjalnie silnego związku przedmiotu z aktualnymi debatami i praktykami badawczo-artystycznymi w tym obszarze. Taki sposób formułowania efektów uczenia się ogranicza możliwość jednoznacznego powiązania efektów z profilem działalności naukowej i artystycznej Uczelni, mimo że sama działalność kadry ma wyraźnie zróżnicowany i współczesny charakter.

Na poziomie kierunkowych efektów uczenia się można uznać, że zostały one sformułowane w sposób zrozumiały i odpowiadający charakterowi studiów jednolitych magisterskich. Ich treść opisuje pożądane rezultaty kształcenia w obszarach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, a zakres tych efektów mieści się w możliwościach osiągnięcia przez absolwentów kierunku malarstwo. Problemy ujawniają się jednak wyraźnie na poziomie efektów dla zajęć lub grup zajęć, gdzie sposób ich formułowania często utrudnia zarówno ocenę ich realnej osiągalności, jak i skonstruowanie spójnego systemu ich weryfikacji. Jednym z najczęściej powtarzających się problemów jest nieprecyzyjne i wieloznaczne formułowanie efektów, które łączy w jednym zapisie różne kategorie rezultatów lub posługuje się pojęciami niedookreślonymi. Przykładem jest efekt typu: „ma szczegółową wiedzę dotyczącą realizacji obrazu w różnych technikach oraz środków ekspresji”. Zapis ten nie określa, jaki zakres wiedzy uznawany jest za „szczegółowy”, nie wskazuje, jakie techniki i środki ekspresji są przedmiotem kształcenia, nie różnicuje poziomu efektu w zależności od etapu studiów. W konsekwencji trudno jednoznacznie stwierdzić, kiedy efekt został osiągnięty i na jakiej podstawie miałby być oceniany. W wielu sylabusach pojawia się również mechaniczne powielanie tych samych efektów w kolejnych semestrach, bez ich pogłębiania lub modyfikowania. Dotyczy to przede wszystkim przedmiotów realizowanych w długich sekwencjach, takich jak *malarstwo* czy *rysunek*, gdzie efekty z pierwszych semestrów występują w niezmienionej formie na kolejnych latach studiów. Powoduje to sytuację, w której nie jest jasne, czym różni się osiągnięcie efektu na I roku od jego osiągnięcia na IV roku, a brak jest logicznego związku między rozwojem studenta a zapisami efektów uczenia się. Kolejnym istotnym problemem jest nieadekwatne przypisywanie czasowników operacyjnych do kategorii efektów, co bezpośrednio wpływa na możliwość ich weryfikacji. Wskazano m.in. na efekt przypisany do kategorii wiedzy: „zna i dobiera receptury wpływające na trwałość obiektu plastycznego”. Czasownik „dobiera” odnosi się do działania i procesu decyzyjnego, a więc do umiejętności, nie zaś do wiedzy deklaratywnej. Taki zapis powoduje niejasność co do tego, czy efekt ma być sprawdzany poprzez ocenę znajomości zagadnień teoretycznych, czy poprzez obserwację działań praktycznych studenta. W przypadku przedmiotu *struktury wizualne* zwrócono uwagę na efekt „formułuje związki znaczeniowe w obrazie”, który nie wskazuje, czy chodzi o analizę teoretyczną, interpretację wizualną czy działanie twórcze, nie precyzuje zakresu ani poziomu oczekiwanego rezultatu oraz nie pozwala jednoznacznie przypisać adekwatnych metod sprawdzania osiągnięcia efektu. Zespół oceniający zwraca również uwagę na brak powiązania efektów z konkretnym zakresem treści realizowanych w ramach przedmiotu, zwłaszcza w przypadku zajęć wielosemestralnych, gdzie treści programowe opisane są jednym, ogólnym akapitem. W takich sytuacjach efekty uczenia się nie odnoszą się do jasno określonego procesu dydaktycznego, co dodatkowo utrudnia ocenę ich realnej osiągalności.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1⁶ (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Przyjęta koncepcja kształcenia na kierunku malarstwo, realizowanym w formie jednolitych studiów magisterskich o profilu ogólnoakademickim, wykazuje pełną spójność z misją i strategią Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, realizując priorytety w obszarze kulturotwórczym oraz dążenia do doskonałości artystycznej. Cele kształcenia oraz kierunkowe efekty uczenia się zostały sformułowane w ścisłym powiązaniu z dyscypliną wiodącą – sztukami plastycznymi i konserwacją dzieł sztuki – co znajduje odzwierciedlenie w strukturze programu opartej na rozwoju warsztatu i kreacji artystycznej. Koncepcja ta jest wspierana przez wysoką jakość działalności naukowej i artystycznej Instytutu (kategoria A), gdzie model „mistrz–uczeń” umożliwia bezpośredni transfer wiedzy i doświadczenia od aktywnej zawodowo kadry do studentów. Kierunkowe efekty uczenia się są formalnie zgodne z 7. poziomem Polskiej Ramy Kwalifikacji, uwzględniając kompetencje badawcze, społeczne oraz językowe właściwe dla poziomu magisterskiego. Proces ich tworzenia i weryfikacji opiera się na relacyjnej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z instytucjami kultury, co zapewnia aktualność oferty dydaktycznej.

Stwierdzone nieprawidłowości:

1. niekompletność procesu zatwierdzania programu: w analizowanym okresie programy studiów były zatwierdzane fragmentarycznie – Senat przyjmował jedynie plan studiów i katalog efektów kierunkowych, pomijając sylabusy, szczegółowe treści i metody weryfikacji, co narusza integralność dokumentacji programowej;
2. wadliwa konstrukcja efektów przedmiotowych: efekty przypisane do poszczególnych zajęć charakteryzują się nadmierną ogólnością i są formułowane mechanicznie (powtarzalność tych samych zapisów w różnych przedmiotach), co nie odzwierciedla specyfiki poszczególnych zajęć;
3. brak progresji wymagań: w przedmiotach wielosemestralnych (np. *malarstwo, rysunek*) te same efekty uczenia się są przypisywane do kolejnych lat studiów bez ich różnicowania, co uniemożliwia ocenę przyrostu kompetencji między I a V rokiem.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

⁶W przypadku gdy propozycje oceny dla poszczególnych poziomów studiów różnią się, należy wpisać propozycję oceny dla każdego poziomu odrębnie.

Rekomendacje

Rekomenduje się skorygowanie opisów przedmiotów pod kątem poprawności taksonomicznej poprzez zastosowanie odpowiednich czasowników operacyjnych dla kategorii wiedzy i umiejętności oraz zdefiniowanie mierzalnych kryteriów oceny, pozwalających na obiektywną weryfikację stopnia osiągnięcia założonych efektów.

Zalecenia

1. Zaleca się objęcie procedurą formalnego zatwierdzania przez właściwy organ Uczelni kompletnego programu studiów, uwzględniającego nie tylko plan studiów i efekty kierunkowe, ale także pełne opisy przedmiotów (sylabusy), treści programowe oraz metody weryfikacji efektów uczenia się.
2. Zaleca się zweryfikowanie i uszczegółowienie przedmiotowych efektów uczenia się poprzez wyeliminowanie mechanicznego powielania zapisów ogólnych, tak aby precyzyjnie odzwierciedlały one specyfikę i unikalną zawartość merytoryczną poszczególnych zajęć.
3. Zaleca się wprowadzenie w sylabusach przedmiotów wielosemestralnych (np. kierunkowych) wyraźnego etapowania efektów uczenia się, różnicującego poziom wymagań i zaawansowania dla kolejnych semestrów studiów, co umożliwi ocenę realnego przyrostu kompetencji studenta.
4. Zaleca się wdrożenie skutecznych działań projakościowych w celu zapobiegania powstaniu zdiagnozowanych błędów i nieprawidłowości w przyszłości.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe przewidziane w programie studiów na kierunku malarstwo są na poziomie koncepcyjnym i deklaratywnym spójne z przyjętą koncepcją kształcenia oraz z kierunkowymi efektami uczenia się. Zakres tematyczny zajęć obejmuje zarówno rozwój warsztatu malarskiego, refleksję teoretyczną nad sztuką, jak i odniesienia do zjawisk sztuki współczesnej, co odpowiada założeniom profilu ogólnoakademickiego oraz przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz nauki o sztuce. Jednocześnie analiza treści programowych przedstawionych w dokumentacji, w szczególności w sylabusach, ujawnia istotne ograniczenia w wykazaniu tej zgodności na poziomie operacyjnym. W wielu przypadkach treści programowe zostały opisane w sposób bardzo ogólny, syntetyczny i nie etapowy, co utrudnia jednoznaczne powiązanie ich zarówno z efektami uczenia się, jak i z aktualnym stanem wiedzy oraz metodami badawczymi właściwymi dla dyscypliny. Przykładowo, w przedmiotach realizowanych w długich sekwencjach semestralnych, takich jak *malarstwo*, *podstawy rysunku* czy lektoraty, treści programowe często ograniczają się do jednego, ogólnego opisu obowiązującego dla wielu semestrów. Opis ten akcentuje np. „wprowadzenie w problematykę”, „poznanie technik” czy „rozwijanie świadomości plastycznej”, niezależnie od etapu studiów. Taki sposób formułowania treści nie oddaje progresji kształcenia ani nie pozwala jednoznacznie wykazać, że na wyższych latach studiów studenci pracują z bardziej złożonymi problemami artystycznymi i badawczymi, odpowiadającymi aktualnemu poziomowi wiedzy w dyscyplinie. Podobne trudności pojawiają się w przypadku części przedmiotów teoretycznych

i pracownianych, gdzie treści programowe nie wskazują, jakie konkretne koncepcje, nurty, metodologie czy współczesne problemy badawcze stanowią punkt odniesienia zajęć. W niektórych sylabusach treści programowe przyjmują postać bardzo ogólnych sformułowań lub list tematów ćwiczeń, z których nie wynika ani cel poznawczy zajęć, ani ich osadzenie w aktualnym stanie wiedzy z zakresu sztuki współczesnej, teorii obrazu czy badań nad mediami wizualnymi. W konsekwencji, choć intencjonalnie program studiów pozostaje zgodny z koncepcją kształcenia i efektami uczenia się, to sposób opisu treści programowych nie zawsze pozwala jednoznacznie wykazać ich aktualność oraz zgodność z metodyką badań właściwą dla dyscypliny.

Treści programowe przewidziane w programie studiów na kierunku malarstwo zostały zaprojektowane w sposób, który na poziomie strukturalnym obejmuje wszystkie kluczowe obszary kształcenia niezbędne do realizacji kierunkowych efektów uczenia się. Program uwzględnia zarówno zajęcia praktyczne rozwijające warsztat artystyczny, przedmioty teoretyczne pogłębiające wiedzę z zakresu historii i teorii sztuki, jak i komponenty odnoszące się do funkcjonowania sztuki w kontekście społecznym, kulturowym i instytucjonalnym. W tym sensie zakres treści programowych można uznać za potencjalnie kompleksowy. Jednocześnie analiza dokumentacji programowej, w szczególności sylabusów, wskazuje na istotne ograniczenia w specyficzności treści przypisanych do poszczególnych zajęć, co osłabia możliwość jednoznacznego wykazania, że wszystkie efekty uczenia się są systematycznie i konsekwentnie realizowane. Jak wcześniej wspomniano, w wielu przypadkach treści programowe zostały opisane w sposób ogólny lub powtarzalny na kolejnych etapach studiów, bez wyraźnego zróżnicowania zakresu tematycznego i poziomu zaawansowania. Szczególnie widoczne jest to w odniesieniu do przedmiotów realizowanych w długich sekwencjach semestralnych, gdzie ten sam opis treści programowych obowiązuje niezależnie od roku studiów. Powoduje to sytuację, w której trudno jednoznacznie wskazać, jakie nowe elementy wiedzy, umiejętności czy refleksji teoretycznej są wprowadzane na kolejnych etapach kształcenia oraz w jaki sposób treści te przyczyniają się do osiągania bardziej zaawansowanych efektów uczenia się właściwych dla studiów jednolitych magisterskich. Również w przypadku części przedmiotów pracownianych i laboratoryjnych treści programowe przyjmują postać ogólnych opisów działań artystycznych lub list tematów ćwiczeń, bez wyraźnego wskazania ich funkcji w realizacji określonych efektów uczenia się. Taki sposób opisu utrudnia rozróżnienie specyfiki poszczególnych zajęć oraz ocenę, czy i w jakim zakresie dany przedmiot wnosi unikatowy wkład w realizację programu studiów, zamiast powielać treści obecne w innych modułach. W konsekwencji pojawia się ryzyko, że zapewnienie uzyskania wszystkich efektów uczenia się opiera się bardziej na założeniu całościowego charakteru studiów niż na jasno zaplanowanym i udokumentowanym przyporządkowaniu treści do konkretnych efektów.

Analiza harmonogramu realizacji programu studiów pod kątem poprawności szacowania nakładu pracy studenta ujawnia istotne dysfunkcje w metodologii przeliczania aktywności edukacyjnej na punkty ECTS. Choć formalne ramy czasowe studiów (10 semestrów) i suma punktów (300 ECTS) są zgodne z przepisami prawa, to weryfikacja szczegółowa sylabusów wskazuje, że punkty te w wielu przypadkach nie odzwierciedlają rzeczywistego obciążenia studenta, lecz pełnią funkcję administracyjną służącą zbilansowaniu semestru. Fundamentalnym problemem zidentyfikowanym w dokumentacji jest brak definicji i harmonogramu pracy własnej studenta. System ECTS zakłada, że punktacja obejmuje zarówno godziny kontaktowe (z udziałem wykładowcy), jak i pracę samodzielną. W analizowanych sylabusach rozpisano jedynie godziny kontaktowe, natomiast pozostała część nakładu pracy – stanowiąca w przypadku przedmiotów artystycznych często ponad 70% całkowitego czasu – pozostaje sferą niedookreśloną. W opisach przedmiotów brakuje wyszczególnienia zadań, jakie

student ma wykonać poza pracownią (np. kwerenda, szkice, przygotowanie podobraz, dokumentacja procesu), co czyni szacunek ECTS całkowicie nieweryfikowalnym. Nie jest możliwe stwierdzenie, czy przypisana liczba punktów wynika z faktycznej pracochłonności zadań niezbędnych do osiągnięcia efektów uczenia się, czy została przypisana arbitralnie. Szczególnie jaskrawym dowodem na fasadowość szacowania nakładu pracy jest konstrukcja modułów dyplomujących na V roku studiów. Analiza przypadku *magisterskiej pracowni dyplomowej* wykazuje rażącą dysproporcję: przedmiotowi przypisano aż 42 punkty ECTS przy wymiarze 120 godzin kontaktowych. Przeliczając to zgodnie ze standardem (1 ECTS = ok. 25-30h pracy), student powinien zrealizować w ramach tego przedmiotu ponad 1000 godzin pracy własnej w ciągu jednego roku akademickiego. W sylabusie brak jest jednak jakiegokolwiek odniesienia do tak gigantycznego nakładu pracy – nie określono, jakie działania mają wypełnić te 1000 godzin. Taka sytuacja sugeruje, że punkty ECTS zostały użyte do sztucznego wypełnienia wymogu 300 ECTS na koniec studiów, a nie jako miara realnego wysiłku, co podważa wiarygodność całego systemu punktowego na kierunku. Powyższa analiza prowadzi do wniosku, że obecny plan studiów nie zapewnia studentowi czytelnej informacji o oczekiwanym nakładzie pracy, a szacunki ECTS nie gwarantują, że czas przeznaczony na studia zostanie efektywnie wykorzystany na osiągnięcie założonych efektów uczenia się.

Łączny wymiar zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich – wynoszący zgodnie z zapisami w planie studiów 4005 godzin – spełnia wymogi formalne. Należy przy tym nadmienić, że rzeczywista liczba godzin kontaktowych jest wyższa, gdyż jednostka, z niejasnych przyczyn, nie włączyła do tej puli wymiaru godzinowego wynikającego z realizacji zajęć ogólnouniwersyteckich (30 godzin) oraz pleneru (60 godzin). Zatem łączna liczba tych godzin wynosi 4095. Niemniej, w raporcie samooceny jednostka operuje już tą większą o 90 liczbą godzin w stosunku do opisu w planie studiów. Mimo tak określonego wolumenu godzin, ich dystrybucja w poszczególnych modułach budzi zastrzeżenia co do gwarancji osiągnięcia wszystkich założonych efektów uczenia się, zwłaszcza w zakresie przedmiotów dyplomujących i specjalistycznych. Kluczowym obszarem ryzyka jest dysproporcja w zakresie nadzoru dydaktycznego nad procesem dyplomowania. W przypadku *magisterskiej pracowni dyplomowej*, określony wymiar 120 godzin kontaktowych, przy jednoczesnym przypisaniu jej aż 42 punktów ECTS, oznacza, że bezpośrednia praca z prowadzącym obejmuje zaledwie ułamek (ok. 10-12%) całkowitego nakładu pracy przewidzianego na przygotowanie dyplomu. Biorąc pod uwagę specyfikę profilu ogólnoakademickiego, który wymaga nie tylko realizacji dzieła, ale i pogłębionego procesu badawczego, tak ustalona liczba godzin kontaktowych nie zapewnia wystarczającego wsparcia merytorycznego dla studenta w fazie koncepcyjnej i realizacyjnej, przerzucając ciężar kształcenia na nienadzorowaną pracę własną, która – jak wykazano wcześniej – nie została w żaden sposób ustrukturyzowana w sylabusie.

Analiza logicznej konstrukcji planu studiów wykazuje nieprawidłowości w sekwencjonowaniu kluczowych treści kształcenia oraz nieadekwatność doboru form zajęć do specyfiki profilu ogólnoakademickiego. Zidentyfikowane nieprawidłowości stwarzają ryzyko, że student nie nabędzie wymaganych kompetencji we właściwym momencie toku studiów, co zaburza proces dochodzenia do efektów końcowych. Krytycznym elementem harmonogramu, wpływającym negatywnie na możliwość osiągnięcia pełnych efektów uczenia się, jest zbyt krótki czas przeznaczony na realizację pracy dyplomowej. W przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 10 semestrów, ograniczenie procesu dyplomowania (seminarium i pracownia dyplomowa) wyłącznie do dwóch ostatnich semestrów (V rok) stanowi istotne zagrożenie dla jakości kształcenia. Przy profilu ogólnoakademickim, wymagającym przeprowadzenia pogłębionego procesu badawczego oraz stworzenia dojrzałego dzieła

artystycznego popartego refleksją teoretyczną, okres jednego roku akademickiego jest niewystarczający na przejście przez wszystkie etapy pracy twórczej – od kwerendy i koncepcji, przez eksperymenty warsztatowe, aż po finalną realizację i opracowanie pisemne. Taka kompresja czasowa wymusza pośpiech i spłytenie procesu badawczego, co nie gwarantuje osiągnięcia zakładanych efektów w zakresie zaawansowanych umiejętności artystycznych i kompetencji społecznych. Błędem w zakresie sekwencji zajęć jest również umiejscowienie przedmiotu *ochrona własności intelektualnej* dopiero w ostatnim roku studiów. Taka lokalizacja modułu stoi w sprzeczności z realnym harmonogramem nabywania kompetencji zawodowych przez studenta kierunku artystycznego. Studenci już od pierwszych lat studiów tworzą utwory w rozumieniu ustawy, uczestniczą w wystawach, plenerach i obrocie dziełami sztuki. Brak wiedzy z zakresu prawa autorskiego we wcześniejszych etapach naraża ich na nieświadome naruszenia prawa oraz brak umiejętności zabezpieczenia własnych interesów twórczych. Sekwencja ta jest zatem odwrócona – wiedza, która powinna stanowić fundament (wymaganie wstępne) dla bezpiecznego upubliczniania twórczości, jest dostarczana na etapie realizacji dyplomu, co czyni ją spóźnioną w kontekście całego toku kształcenia.

Szczegółowa analiza struktury punktowej programu studiów wykazuje, że wymóg uzyskania co najmniej 30% punktów ECTS w ramach zajęć do wyboru jest spełniony jedynie w wymiarze formalno-deklaratywnym, natomiast nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistej, merytorycznej konstrukcji planu. Weryfikacja charakteru przedmiotów zakwalifikowanych przez Uczelnię jako „obieralne” ujawniła systemowy mechanizm pozorności wyboru, który ogranicza elastyczność kształcenia na dwóch kluczowych poziomach. Po pierwsze, w odniesieniu do przedmiotów do wyboru realizowanych na niższych latach studiów, zidentyfikowano praktykę realizacji oferty w oparciu o mechanizm większościowy. Mimo że w planie studiów przedmioty te figurują jako fakultatywne, w rzeczywistości proces ich uruchamiania nie gwarantuje realizacji indywidualnych preferencji każdego studenta. Ze względów organizacyjnych uruchamiany jest wyłącznie ten przedmiot z puli, który został wskazany przez większość grupy, co obliguje pozostałą część studentów do realizacji zajęć niezgodnych z ich pierwotnym wyborem. Prowadzi to do sytuacji, w której cała grupa studencka realizuje ten sam, jednolity zestaw przedmiotów, co de facto czyni wybór iluzorycznym dla mniejszości i całkowicie niweluje ideę indywidualizacji ścieżki kształcenia, zastępując decyzję personalną decyzją kolektywną. Po drugie, mechanizm pozorności dotyczy również modułów o najwyższej wadze punktowej, tj. seminariów dyplomowych oraz pracowni dyplomowych. Stwierdzono, że niezależnie od dokonanego przez studenta wyboru promotora, przypisane do tych zajęć efekty uczenia się są tożsame (jeden katalog efektów). Oznacza to, że z perspektywy dokumentacji programowej, decyzja studenta nie wiąże się ze zróżnicowaniem nabywanych kompetencji. Po wyłączeniu z puli przedmiotów, które ze względu na grupowy tryb realizacji lub tożsamość efektów nie generują realnej alternatywy kształcenia, rzeczywisty udział punktów ECTS możliwych do uzyskania w ramach faktycznego, indywidualnego wyboru spada do poziomu ok. 21,5% (65 ECTS), co nie jest zgodne z obowiązującymi wymaganiami. Dodatkowo, elastyczność kształtowania ścieżki jest ograniczona przez braki w dokumentacji (brak szczegółowych sylabusów dla części przedmiotów specjalistycznych), co sprawia, że decyzje studentów nie są podejmowane w oparciu o pełną informację o ofercie dydaktycznej.

Plan studiów na kierunku malarstwo obejmuje zajęcia oraz grupy zajęć pozostające w bezpośrednim związku z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową i artystyczną w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Łączny wymiar punktów ECTS przypisanych do tych zajęć wynosi 202 punkty ECTS, co stanowi 67% ogólnej liczby punktów ECTS wymaganych do ukończenia studiów.

Z analizy dodatkowych dokumentów przekazanych przez Uczelnię wynika, że zajęcia te są realizowane przez nauczycieli akademickich prowadzących aktywną działalność naukową i artystyczno-badawczą w obszarach odpowiadających profilowi kierunku. Dorobek naukowy i artystyczny kadry dydaktycznej pozostaje w bezpośrednim związku z tematyką prowadzonych zajęć oraz zakresem kształcenia realizowanym w ramach programu studiów. W konsekwencji należy stwierdzić, że plan studiów oraz sposób realizacji kształcenia zapewniają rzeczywiste i merytoryczne powiązanie procesu dydaktycznego z działalnością naukową i artystyczną prowadzoną w Uczelni, zarówno w ujęciu ilościowym, jak i jakościowym.

Analiza planu studiów potwierdza, że program formalnie obejmuje zajęcia z języka obcego w wymiarze 150 godzin (5 semestrów), co spełnia ilościowe wymogi standardu. Jednakże, w świetle analizy treściowej sylabusów, deklaracja o „systematycznym rozwoju kompetencji” nie znajduje odzwierciedlenia w dokumentacji. Zasadniczym uchybieniem jest brak sekwencyjności w opisie efektów uczenia się. Dla całego bloku językowego (trwającego 2,5 roku) przygotowano jeden katalog efektów uczenia się, w którym już na wstępnym etapie zdefiniowano osiągnięcie docelowego poziomu B2+. Taka konstrukcja uniemożliwia rzeczywiste śledzenie przyrostu wiedzy i stopniowanie trudności w kolejnych semestrach, gdyż formalnie student powinien posiadać kompetencje końcowe już w pierwszym semestrze realizacji przedmiotu.

Program studiów spełnia i znacząco przekracza wymóg uwzględnienia zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub społecznych w wymiarze co najmniej 5 punktów ECTS. Zgodnie z Tabelą 3 zawartą w Raporcie Samooceny, łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom z tego obszaru wynosi 63 ECTS, co stanowi 21% ogólnej liczby punktów koniecznych do ukończenia studiów. Z uwagi na przyporządkowanie kierunku do dyscypliny nauki o sztuce (dziedzina nauk humanistycznych), ustawowy wymóg realizowany jest poprzez włączenie do programu studiów zajęć z dziedziny nauk społecznych. Wymóg ten jest spełniony przede wszystkim dzięki takim przedmiotom jak *ochrona własności intelektualnej* oraz *marketing i rynek sztuki, psychologia twórczości czy animacja kultury*. Przedmiotom tym przyporządkowano łącznie 6 punktów ECTS, co w pełni wyczerpuje ustawowe minimum wynoszące 5 punktów ECTS dla dziedziny nauk społecznych.

Wymiar zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość jest zgodny z przepisami i adekwatny do specyfiki kierunku. Jest on ograniczony do niezbędnego minimum (wykłady ogólnouczelniane), co nie zagraża jakości kształcenia na kierunku artystycznym.

Metody kształcenia na kierunku malarstwo są różnorodne i specyficzne dla kierunku o profilu ogólnoakademickim i artystycznym. Dominujący model „mistrz-uczeń”, realizowany poprzez indywidualne korekty, pracę w pracowniach specjalistycznych oraz zajęcia plenerowe, sprzyja indywidualizacji procesu dydaktycznego i jest w pełni adekwatny do specyfiki dyscypliny. Należy jednak zauważyć, że skuteczność tych metod w zakresie gwarancji osiągnięcia wszystkich założonych efektów uczenia się jest uzależniona od intensywności kontaktu dydaktycznego, co budzi zastrzeżenia w kontekście przedmiotów dyplomujących. O czym wspomniano już wcześniej, w przypadku *magisterskiej pracowni dyplomowej*, relatywnie niski wymiar bezpośredniej pracy z promotorem w stosunku do punktacji ECTS sprawia, że ciężar realizacji efektów przesuwają się na nienadzorowaną pracę własną studenta. W konsekwencji, choć katalog stosowanych metod jest poprawny merytorycznie, ich wymiar w kluczowych etapach kształcenia nie zapewnia wystarczającego wsparcia dydaktycznego niezbędnego do pełnego i weryfikowalnego osiągnięcia wszystkich efektów.

Stosowane metody dydaktyczne, ze szczególnym uwzględnieniem modelu „mistrz-uczeń” oraz pracy w systemie korekt, skutecznie stymulują studentów do samodzielności i kształtowania autorskiej postawy artystycznej. Specyfika zajęć projektowych i warsztatowych, w tym realizacja pracowni dyplomowej, z założenia wymaga od studentów proaktywnego podejścia do procesu twórczego, poszukiwania unikalnych rozwiązań formalnych oraz umiejętności merytorycznej obrony przyjętych koncepcji. Należy jednak zauważyć, że w kontekście zdiagnozowanego wcześniej niskiego wymiaru godzin kontaktowych w kluczowych modułach, wysoki poziom samodzielności staje się nie tylko pożądanym efektem kształcenia, ale także wymuszoną koniecznością, wynikającą z przeniesienia znacznej części ciężaru procesu badawczego i realizacyjnego na nienadzorowaną pracę własną studenta.

Program studiów, przyporządkowany do dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz nauki o sztuce, stwarza formalne ramy do przygotowania studentów do działalności o charakterze naukowym i artystyczno-badawczym (artistic research). Znaczny udział przedmiotów teoretycznych (ponad 20% punktów ECTS) oraz zajęcia z zakresu historii i teorii sztuki zapewniają niezbędne zaplecze metodologiczne.

Analiza programu studiów na kierunku malarstwo potwierdza, że przyjęte rozwiązania systemowe umożliwiają uzyskanie kompetencji językowych na poziomie B2+, wymaganym dla jednolitych studiów magisterskich. Proces dydaktyczny realizowany jest przez wyspecjalizowaną jednostkę ogólnouczelnianą – Centrum Nauczania i Certyfikacji Języków Obcych UMCS – w wymiarze 5 semestrów (łącznie 150 godzin), co odpowiada 10 punktom ECTS. Oferta kształcenia obejmuje szeroki wybór ścieżek językowych (m.in. angielski, niemiecki, francuski, hiszpański, rosyjski, włoski) i finalizowana jest egzaminem certyfikującym zgodnym ze standardami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Należy jednak wskazać, że mimo solidnych ram organizacyjnych, warstwa dokumentacyjna wymaga doprecyzowania w celu lepszego odzwierciedlenia dynamiki procesu nauczania. Obecnie funkcjonujący sylabus definiuje docelowe efekty uczenia się (poziom B2+) wspólnie dla całego cyklu, co sugeruje konieczność wprowadzenia w opisach przedmiotowych etapowania wymagań adekwatnego do poszczególnych semestrów.

Zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia na kierunku malarstwo, realizowanym w profilu ogólnoakademickim, jednostka skorzystała z ustawowej możliwości i nie wprowadziła do programu studiów wyodrębnionych praktyk zawodowych. Decyzja ta wynika z ukierunkowania programu na realizację pogłębionych badań w zakresie twórczości artystycznej oraz teorii sztuki, co stanowi istotę profilu ogólnoakademickiego. Kompetencje praktyczne, niezbędne do wykonywania zawodu artysty, są w toku studiów systematycznie kształtowane w ramach zajęć warsztatowych, obowiązkowego pleneru malarskiego oraz poprzez realizację projektów artystycznych we współpracy z instytucjami kultury. Taka konstrukcja programu pozwala na efektywne wykorzystanie punktów ECTS na przedmioty kluczowe dla rozwoju warsztatu twórczego i tożsamości artystycznej studenta, zastępując standardowe praktyki zawodowe formami aktywności bardziej adekwatnymi dla specyfiki wolnego zawodu twórcy.

Analiza harmonogramów zajęć wskazuje, że ich konstrukcja uwzględnia specyfikę kształcenia na kierunku artystycznym, co przejawia się przede wszystkim w blokowym układzie zajęć w pracowniach kierunkowych. Kumulowanie godzin dydaktycznych (w szczególności z *malarstwa* i *rysunku*) w dłuższe jednostki czasowe jest rozwiązaniem celowym i merytorycznie uzasadnionym, umożliwiającym studentom zachowanie ciągłości procesu twórczego. Taka organizacja sprzyja efektywności pracy

warsztatowej pod okiem pedagoga. Przyjęty blokowy system zajęć warsztatowych jest adekwatny dla kierunku artystycznego. Analiza organizacji procesu dydaktycznego w ujęciu tygodniowym wskazuje na dbałość o ergonomię pracy studentów oraz efektywne zarządzanie czasem. Tygodniowe harmonogramy zajęć skonstruowane są w sposób zwarty, eliminujący uciążliwe przerwy międzyblokowe, a realizacja dydaktyki zamyka się w racjonalnych ramach czasowych – zajęcia rozpoczynają się nie wcześniej niż o godzinie 8:00 i kończą nie później niż o 18:40. O ile jednak logistyka dnia codziennego oceniana jest pozytywnie, to globalne rozplanowanie obciążeń w pełnym cyklu kształcenia wykazuje dysproporcje, będące bezpośrednią konsekwencją wskazywanych wcześniej nieprawidłowości w alokacji punktów ECTS i sztucznego zawyżania udziału pracy własnej w module dyplomowym. Zwraca uwagę skrajnie nierównomierne rozłożenie godzin kontaktowych w toku studiów. O ile na pierwszych trzech latach proces dydaktyczny jest bardzo intensywny i obejmuje średnio ok. 1000 godzin rocznie, o tyle na ostatnim roku wymiar ten spada drastycznie do poziomu nieco powyżej 200 godzin. Jakkolwiek specyfika roku dyplomowego naturalnie zakłada zwiększony udział pracy indywidualnej studenta, to tak głęboka dysproporcja (spadek o niemal 80% względem lat niższych) wykracza poza ramy uzasadnionej samodzielności. Taka organizacja procesu nauczania rodzi dwojakie ryzyko: na początkowych latach może prowadzić do przeciążenia studentów, utrudniając efektywne „samodzielne uczenie się”, natomiast na roku dyplomowym skutkuje brakiem wystarczającego wsparcia instytucjonalnego, pozostawiając studenta w izolacji dydaktycznej w kluczowym momencie przygotowywania pracy magisterskiej. W świetle powyższego należy stwierdzić, że organizacja procesu kształcenia spełnia standardy jakościowe jedynie w wymiarze logistycznym (na poziomie zajęć), natomiast w wymiarze strukturalnym (na poziomie semestru) wymaga korekty. Obecny model nie tyle „umożliwia” efektywne samodzielne uczenie się, co systemowo wymusza je poprzez radykalną redukcję godzin kontaktowych na ostatnim roku. Taka konstrukcja programu osłabia relację z Uczelnią i prowadzącymi zajęcia w najważniejszym momencie studiów i nie zapewnia optymalnych warunków do weryfikacji zaawansowanych efektów uczenia się na poziomie dyplomowym.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Realizacja programu studiów na kierunku malarstwo przebiega w oparciu o koncepcję spójną z profilem ogólnoakademickim oraz artystyczną specyfiką dyscypliny. Treści programowe obejmują szeroki zakres zagadnień warsztatowych i teoretycznych, przy czym udział przedmiotów z obszaru nauk społecznych zapewnia wymagane minimum. Proces dydaktyczny realizowany jest w sprawdzonym modelu pracownianym („mistrz-uczeń”), a blokowy układ zajęć sprzyja koncentracji na pracy twórczej. Program formalnie spełnia wymogi dotyczące ogólnej liczby godzin i punktów ECTS, zapewniając również odpowiedni wymiar zajęć prowadzonych przez kadrę naukową. Przyjęte formy weryfikacji, takie jak przeglądy i plenery, zastępujące tradycyjne praktyki zawodowe, są adekwatne dla wolnych

zawodów artystycznych. Organizacja zajęć umożliwia realizację założonych celów, choć analiza szczegółowa ujawnia istotne mankamenty w zakresie planowania obciążeń studentów oraz strukturyzowania treści na poszczególnych etapach edukacji.

Stwierdzone nieprawidłowości:

1. szacowanie nakładu pracy studenta (ECTS) bez uzasadnienia jego adekwatności: w sylabusach brak jest definicji i harmonogramu pracy własnej, co czyni punktację ECTS nieweryfikowalną. Rażąca dysproporcja występuje w *magisterskiej pracowni dyplomowej*, gdzie przyznano aż 42 ECTS przy zaledwie 120 godzinach kontaktowych, co sugeruje, że ogromna część pracy studenta pozostaje poza merytorycznym nadzorem;
2. brak progresji treści w przedmiotach wielosemestralnych: treści programowe dla kluczowych przedmiotów kierunkowych (malarstwo, rysunek) są opisane w sposób tożsamy dla wszystkich lat studiów, co uniemożliwia identyfikację przyrostu wiedzy i specyfiki kształcenia na wyższych semestrach;
3. pozornosc wyboru przedmiotów (fakultetów): uruchamianie zajęć wybieralnych odbywa się w oparciu o głosowanie większościowe grupy studenckiej, co eliminuje możliwość indywidualnego kształtowania ścieżki kształcenia przez pojedynczego studenta;
4. drastyczna redukcja wsparcia dydaktycznego na roku dyplomowym: liczba godzin kontaktowych na V roku spada gwałtownie do ok. 200 godzin (wobec ok. 1000 godzin na niższych latach), co prowadzi do osamotnienia studenta w kluczowym momencie realizacji dyplomu.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wydłużenie procesu dyplomowania, na przykład poprzez rozpoczęcie prac koncepcyjnych i badawczych (seminaria, pracownie wstępne) na więcej niż dwa semestry studiów.
2. Rekomenduje się przesunięcie realizacji przedmiotu dotyczącego ochrony własności intelektualnej na początkowe lata studiów, aby wyposażać studentów w niezbędną wiedzę prawną przed rozpoczęciem publicznej aktywności artystycznej.

Zalecenia

1. Zaleca się zweryfikowanie i urealnienie punktacji ECTS poprzez precyzyjne zdefiniowanie w sylabusach zakresu pracy własnej studenta, tak aby punkty te odzwierciedlały faktyczny i nadzorowany nakład pracy, szczególnie w modułach dyplomujących.
2. Zaleca się opracowanie zróżnicowanych opisów treści programowych dla przedmiotów realizowanych sekwencyjnie, które będą czytelnie odzwierciedlać progresję wymagań oraz specyfikę problematyki na każdym roku studiów.
3. Zaleca się zmianę regulacji dotyczących przedmiotów wybieralnych w taki sposób, aby zagwarantować każdemu studentowi realną możliwość indywidualnego doboru zajęć zgodnie z zainteresowaniami, niezależnie od preferencji grupy.

4. Zaleca się harmonizację obciążeń dydaktycznych w cyklu kształcenia poprzez relokację wybranych modułów z lat niższych na rok dyplomowy.
5. Zaleca się wdrożenie skutecznych działań pro jakościowych w celu zapobiegania powstaniu zdiagnozowanych błędów i nieprawidłowości w przyszłości.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Analiza procesu rekrutacyjnego na kierunek malarstwo wykazuje, że przyjęte rozwiązania formalno-prawne oraz merytoryczne charakteryzują się wysokim stopniem przejrzystości i selektywności, precyzyjnie dostosowanym do profilu kształcenia artystycznego. Podstawę prawną procedur stanowią jawne uchwały Senatu UMCS, a pełna dostępność informacji o zasadach kwalifikacji zapewniona jest poprzez system Internetowej Rejestracji Kandydatów, co gwarantuje transparentność procesu na każdym jego etapie. Kluczowym elementem weryfikacji przydatności kandydata do podjęcia studiów jest dwuetapowy egzamin praktyczny, skonstruowany w sposób pozwalający na wieloaspektową ocenę predyspozycji warsztatowych i wrażliwości artystycznej. Pierwsza część egzaminu, obejmująca studium rysunkowe z natury, weryfikuje umiejętność obserwacji, analizy proporcji, anatomii oraz konstrukcji bryły, stanowiąc test fundamentalnych kompetencji manualnych. Druga, decydująca część (z wagą oceny 2/3), polegająca na realizacji malarskiej martwej natury, pozwala na ocenę wrażliwości kolorystycznej, umiejętności komponowania płaszczyzny oraz budowania nastroju pracy. Rygorystyczny wymóg uzyskania pozytywnej oceny z obu części egzaminu skutecznie eliminuje osoby nieposiadające niezbędnego minimum umiejętności, co jest warunkiem koniecznym dla efektywnego prowadzenia kształcenia w oparciu o relację „mistrz-uczeń”. Wysoki wskaźnik kandydatów ubiegających się o jedno miejsce (ok. 6 osób) potwierdza, że przyjęte kryteria pełnią rolę skutecznego sita selekcyjnego, pozwalając na wyłonienie grupy studentów o najwyższym potencjale twórczym. Procedura ta jest realizowana z zachowaniem pełnej bezstronności, co gwarantuje kolegialny charakter pracy Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej oraz jasno zdefiniowane kryteria oceny (w skali 2,0–5,0). Dodatkowym elementem zabezpieczającym interesy kandydatów i równe szanse w dostępie do kształcenia jest sformalizowana ścieżka odwoławcza do Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej, co łącznie tworzy system naboru zapewniający wysoką jakość kapitału ludzkiego na wejściu do procesu dydaktycznego.

Kompleksowa analiza rozwiązań systemowych wdrożonych na Wydziale w zakresie uznawalności kształcenia wskazuje na dychotomię pomiędzy formalnym istnieniem ram prawnych a możliwością ich rzetelnej, merytorycznej realizacji. W wymiarze legislacyjnym Uczelnia dopełniła obowiązku ustalenia procedur: proces potwierdzania efektów uczenia się zdobytych w drodze edukacji pozaformalnej reguluje Uchwała Senatu UMCS Nr XXIII – 22.3/15 (z późniejszymi zmianami), precyzująca rolę komisji weryfikacyjnych, natomiast uznawanie efektów z innych ośrodków akademickich (krajowych i zagranicznych) oparte jest na standardach ECTS i analizie dokumentacji przebiegu studiów (Learning Agreement). Teoretycznie więc instrumentarium prawne niezbędne do elastycznego kształtowania ścieżek edukacyjnych studentów zostało przygotowane. Jednakże, funkcjonalność i wiarygodność tych procedur została w praktyce sparaliżowana przez nieprawidłowości w konstrukcji programu studiów macierzystych, zidentyfikowane w ramach oceny kryterium 1. Procedura potwierdzania i uznawalności – niezależnie od tego, czy dotyczy doświadczenia zawodowego, czy studiów zagranicznych – opiera się ze swej natury na metodzie komparatywnej. Wymaga ona zestawienia efektów „zewnętrznych”

(dostarczonych przez kandydata) z efektami „wewnętrznymi” (zapisanymi w programie studiów dla konkretnych modułów). Tymczasem, jak wykazano w audycie, program studiów na kierunku malarstwo został przyjęty w sposób niekompletny, tj. bez formalnego zatwierdzenia opisów przedmiotów (sylabusów) wraz z przypisanymi im szczegółowymi efektami uczenia się. Wytworzyła się zatem sytuacja paradoksalna: organy decyzyjne (Dziekan, koordynatorzy programowi, komisje weryfikujące) mają obowiązek orzekać o „zbieżności” lub „adekwatności” efektów uczenia się, nie dysponując jednocześnie prawnie umocowanym wzorcem odniesienia. Brak zatwierdzonych sylabusów oznacza, że w sensie formalno-prawnym nie zdefiniowano precyzyjnie, jakie konkretnie efekty (wiedzę, umiejętności, kompetencje) student musi osiągnąć w ramach poszczególnych przedmiotów macierzystych. W konsekwencji proces weryfikacji traci przymiot obiektywnego porównania merytorycznego i degradowuje się do poziomu decyzji uznaniowych. Dla procedury potwierdzania efektów pozaformalnych (mimo braku dotychczasowych zgłoszeń) oznacza to ryzyko potencjalnego podważenia każdej decyzji komisji, gdyż nie będzie ona w stanie wskazać dokumentu źródłowego (sylabusu), na podstawie którego zaliczyła dany przedmiot. Z kolei w przypadku mobilności studenckiej, brak transparentnych wzorców efektów dla przedmiotów kierunkowych sprawia, że decyzje o zaliczeniu okresu studiów za granicą opierają się na intuicji akademickiej władz dziekańskich, a nie na weryfikowalnych danych, co stwarza zagrożenie dla równego traktowania studentów i spójności procesu dyplomowania. W obecnym stanie prawnym dokumentacji programowej, procedury te – choć istniejące „na papierze” – są systemowo niewykonalne w sposób zgodny ze standardami zapewniania jakości kształcenia.

Przeprowadzona analiza metod weryfikacji i oceny efektów uczenia się ujawnia systemowy brak konstruktywnej zgodności pomiędzy zakładanymi kompetencjami a sposobem ich sprawdzania, co fundamentalnie podważa rzetelność, trafność i przejrzystość procesu dydaktycznego. Weryfikacja przygotowania studentów do prowadzenia działalności artystycznej i naukowej ma w wielu obszarach charakter pozorny, gdyż deklarowane narzędzia oceny są nieadekwatne do specyfiki weryfikowanych efektów lub sformułowane w sposób uniemożliwiający ich jednoznaczną interpretację. Dowodem na brak walidacji metod są błędy logiczne w sylabusach, takie jak w przedmiocie *historia i teoria sztuki*, gdzie umiejętność praktyczna (wystąpienia ustne) weryfikowana jest egzaminem pisemnym, czy w przedmiocie *struktury wizualne*, gdzie efekty warsztatowe błędnie kategoryzowane są jako wiedza, bez wskazania precyzyjnych kryteriów zaliczenia. W odniesieniu do przedmiotów kierunkowych stwierdzono powszechną praktykę stosowania tzw. „wytrychów metodologicznych”, polegającą na mechanicznym przypisywaniu identycznego, ogólnikowego zestawu metod (np. „ocena ciągła”, „przegląd prac”) do wszystkich zróżnicowanych efektów uczenia się. Takie uproszczenie uniemożliwia rzetelną selekcję i ocenę poszczególnych kompetencji składających się na przygotowanie do działalności twórczej. Stan ten pogłębiają istotne braki w dokumentacji, w tym brak szczegółowych sylabusów dla wielu przedmiotów. W konsekwencji, proces weryfikacji pozbawiony jest transparentnych i mierzalnych wzorców, opierając się w dużej mierze na uznaniowości osób prowadzących zajęcia, co nie gwarantuje studentom bezstronności ani rzeczywistego potwierdzenia nabycia kompetencji niezbędnych do samodzielnej pracy badawczej i artystycznej.

Analiza metod weryfikacji kompetencji językowych ujawnia istotną sprzeczność między modelem deklarowanym a jego formalnym opisem w sylabusach, co podważa wiarygodność procesu potwierdzania efektów uczenia się na poszczególnych etapach studiów. Formalnie program zakłada realizację lektoratu w wymiarze 150 godzin (5 semestrów) kończącego się certyfikacją na poziomie B2+. Jednakże analiza sylabusu wykazuje błąd logiczny w konstrukcji efektów uczenia się, który czyni

ocenę postępów fikcyjną. Dla przedmiotu realizowanego sekwencyjnie przez 5 semestrów przyjęto jeden sylabus, w którym już na wstępnym etapie zakłada się osiągnięcie docelowych efektów końcowych. Zapis efektu O3U stwierdza, że student „potrafi porozumiewać się swobodnie w języku obcym na poziomie B2+”. Przypisanie tak zdefiniowanego efektu po zaledwie 30 godzinach nauki jest merytorycznie nieuzasadnione. Jeśli student potwierdza osiągnięcie poziomu B2+ już na początku cyklu, dalsze kształcenie i weryfikacja tego samego efektu w kolejnych czterech semestrach są bezcelowe. W konsekwencji metody weryfikacji (testy, ocena ciągła) nie służą sprawdzeniu rzeczywistego przyrostu wiedzy, lecz wielokrotnemu, pozornemu potwierdzaniu kompetencji, która zgodnie z sylabusem została już nabyta. W zakresie terminologii specjalistycznej, sylabus języka obcego deklaruje weryfikację „rozumienia i przekładu tekstów specjalistycznych z zakresu sztuk plastycznych”. Jednakże deklarowane w Raporcie Samooceny wzmocnienie tych kompetencji poprzez przedmioty kierunkowe, takie jak *marketing i rynek sztuki*, nie znajduje pokrycia w dowodach – sylabus tego przedmiotu ani w treściach, ani też w efektach uczenia się, nie potwierdza posługiwania się terminologią obcojęzyczną. Choć systemowo przewidziano egzamin końcowy na poziomie B2+, należy uznać, że sam egzamin nie stanowi w pełni adekwatnej metody weryfikacji tak zaawansowanych kompetencji językowych bez bieżącego monitorowania postępów przez nauczyciela. Ponadto konstrukcja programu (brak etapowania efektów w sylabusach semestralnych) sprawia, że metody weryfikacji stosowane w toku studiów są nieodpowiednie do faktycznego poziomu zaawansowania studentów, a potwierdzanie efektu B2+ już na pierwszym roku ma charakter deklaracji bez pokrycia.

Analiza dokumentacji programowej wskazuje, że choć specyfika kształcenia na kierunku oparta jest na relacji mistrz-uczeń i systematycznych przeglądach i korektach, co naturalnie generuje ciągły przepływ informacji zwrotnej, to zasady te nie zostały sformalizowane w sposób zapewniający transparentność procesu. Wobec braku szczegółowych opisów przedmiotów (sylabusów) określających precyzyjne kryteria oceniania, informacja zwrotna przekazywana studentowi ma charakter wysoce zindywidualizowany i uznaniowy, a nie systemowy. W sylabusach dominują ogólnikowe sformułowania typu „ocena ciągła”, które nie precyzują, w jakiej formie i w oparciu o jakie wskaźniki student otrzymuje informację o swoich postępach w odniesieniu do konkretnych efektów uczenia się. Co więcej, błędy konstrukcyjne w programie czynią rzetelną informację zwrotną o „postępach” niemożliwą do sformułowania, skoro formalnie efekt uznaje się za osiągnięty na wstępie. W konsekwencji system bazuje na dobrych praktykach dydaktycznych poszczególnych pedagogów, a nie na jasnych, skodyfikowanych regułach gwarantujących studentowi prawo do obiektywnej oceny jego rozwoju na każdym etapie kształcenia.

Analiza rozwiązań systemowych wskazuje, że choć Uczelnia posiada ogólne regulacje odwoławcze (Regulamin Studiów), to mechanizmy zapobiegania zachowaniom nieetycznym mogą okazywać się nieskuteczne ze względu na pojawiające się błędy w konstrukcji programu studiów oraz brak aktualizacji przepisów o wyzwania technologiczne. Wspomnianym już uchybieniem jest niewłaściwa sekwencja kształcenia w zakresie prawa autorskiego. Przedmiot *ochrona własności intelektualnej* został umieszczony dopiero w 9. semestrze (ostatni rok studiów). Jest to błąd dydaktyczny i prawny, który czyni prewencję antyplagiatową fikcyjną. Student tworzy utwory i podlega ocenie przez 4 lata studiów bez formalnego wyposażenia w wiedzę o granicach inspiracji, cytatu plastycznego czy plagiatu. Edukacja w tym zakresie na samym końcu procesu dyplomowania nie pozwala na bieżącą weryfikację legalności prac powstających w toku studiów i naraża studentów na nieświadome naruszenia prawa. Ponadto, analiza sylabusów nie wykazuje istnienia zasad regulujących wykorzystanie sztucznej inteligencji (AI) w procesie twórczym. W obliczu rosnącej roli generatorów obrazów, brak jasnych

wytycznych, rozgraniczających dopuszczalne użycie narzędzi cyfrowych od nieetycznego generowania prac, stanowi obecnie lukę regulacyjną. W zakresie sytuacji konfliktowych możliwość skutecznego odwołania się studenta od oceny jest w praktyce ograniczona przez opisany powyżej brak precyzyjnych kryteriów oceny w sylabusach. Bez sformalizowanego punktu odniesienia, rozstrzyganie sporów dotyczących weryfikacji efektów uczenia się opiera się na uznaniowości, a nie na merytorycznej konfrontacji pracy studenta z jawnymi wymaganiami.

Identyfikacja studenta w procesie kształcenia na odległość jest zagwarantowana technicznie poprzez wykorzystanie zintegrowanych narzędzi informatycznych Uczelni. Podstawą weryfikacji tożsamości jest indywidualny profil studenta w systemie USOS (Uniwersytecki System Obsługi Studiów), który stanowi centralny punkt uwierzytelniania. Dostęp do zajęć realizowanych zdalnie oraz do materiałów dydaktycznych wymaga logowania przy użyciu unikalnych danych dostępowych powiązanych z profilem USOS. Eliminuje to anonimowość i sprawia, że proces identyfikacji nie opiera się wyłącznie na zaufaniu czy rozpoznaniu wizualnym przez wykładowcę, lecz jest usankcjonowany cyfrowo. Aktywność studenta na platformach edukacyjnych jest rejestrowana i przypisana do jego zweryfikowanego konta.

Szczegółowa analiza zasad i procedur dyplomowania obowiązujących na kierunku malarstwo pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że stanowią one właściwy przykład dostosowania metod weryfikacji do unikalnej specyfiki kształcenia w obszarze sztuk pięknych. Przyjęta formuła egzaminu dyplomowego nie ogranicza się do standardowego sprawdzenia wiedzy, lecz stanowi wielowymiarowy i miarodajny proces potwierdzania dojrzałości artystycznej, integrujący wszystkie kluczowe kompetencje nabyte w toku jednolitych studiów magisterskich. Trafność zastosowanych rozwiązań opiera się na dualistycznej konstrukcji dyplomu, która w sposób komplementarny łączy realizację artystyczną z pogłębioną refleksją teoretyczną. Taka struktura wymusza na dyplomancie nie tylko wykazanie się biegłością warsztatową i technologiczną, ale również udowodnienie zdolności do samodzielnego formułowania problemów badawczych, osadzania własnej twórczości w szerszym kontekście kulturowym oraz werbalizowania idei plastycznych. Specyfika procedury dyplomowania stanowi skuteczną symulację realnych wyzwań zawodowych, z jakimi absolwent spotka się na rynku sztuki. Publiczna prezentacja dzieła dyplomowego, przybierająca formę autorskiej wystawy, weryfikuje bowiem nie tylko jakość samych prac, ale także umiejętności z zakresu aranżacji przestrzeni, kuratorstwa własnej twórczości oraz budowania spójnego komunikatu wizualnego. Otwarty charakter obrony, połączony z koniecznością merytorycznego uzasadnienia przyjętych rozwiązań artystycznych w obecności audytorium, stanowi doskonały sprawdzian kompetencji społecznych, komunikacyjnych oraz odporności na krytykę, co jest niezbędne w profesjonalnym funkcjonowaniu artysty. Gwarantem rzetelności i obiektywizmu całego procesu jest jego kolegialny charakter. Ocena końcowa jest wypadkową opinii szerokiego grona specjalistów zasiadających w Komisji Dyplomowej – praktyków, teoretyków oraz recenzentów – co eliminuje ryzyko uznaniowości i zapewnia wieloaspektowe spojrzenie na dorobek studenta. W rezultacie, tak skonstruowany proces dyplomowania pozwala na potwierdzenie, że absolwent opuszczający mury Uczelni jest ukształtowanym, świadomym twórcą, gotowym do podjęcia samodzielnej działalności artystycznej i naukowej.

Analiza dostarczonych wybranych prac etapowych oraz zaprezentowanych w trakcie wizytacji, a także weryfikacja procesu dydaktycznego potwierdzają, że efekty uczenia się znajdują swoje odzwierciedlenie w sferze wizualnej, materializując się w postaci licznych prac etapowych, projektów oraz realizacji dyplomowych, które co do zasady są adekwatne do profilu studiów artystycznych i poziomu kształcenia. Niemniej jednak, jednoznaczna ocena stopnia osiągnięcia wszystkich

zakładanych efektów uczenia się napotyka na trudności metodologiczne wynikające z konstrukcji dokumentacji programowej. Ze względu na wysoki stopień ogólności opisów efektów przedmiotowych oraz brak precyzyjnego zróżnicowania poziomu zaawansowania dla poszczególnych etapów kształcenia, weryfikacja rzeczywistego progresu jest utrudniona. W przypadku przedmiotów realizowanych sekwencyjnie przez wiele semestrów, gdzie formalnie przypisuje się te same, cyklicznie powtarzane efekty uczenia się, nie jest w pełni możliwe stwierdzenie, w jakim stopniu konkretna praca etapowa potwierdza realizację całego spektrum zakładanych celów, a w jakim stanowi jedynie częściowy dowód rozwoju warsztatowego. Mimo tej nieścisłości w warstwie deklaratywnej, sama metodyka przeprowadzania egzaminów w formie przeglądów komisyjnych pozostaje trafna i dostosowana do specyfiki dyscypliny, choć jej korelacja ze sformalizowanym opisem efektów wymaga doprecyzowania.

Analiza rzetelności i zasadności wystawianych ocen ujawnia dwoisty charakter procesu weryfikacji. W wymiarze praktycznym, stosowany system kolegialnych przeglądów sprzyja zachowaniu bezstronności i minimalizuje ryzyko skrajnego subiektywizmu, typowego dla indywidualnej relacji mistrz-uczeń. Jednakże w wymiarze formalno-dydaktycznym, stwierdzenie pełnej rzetelności i porównywalności ocen napotyka na przeszkody wynikające z niedoskonałości dokumentacji programowej. Oceny stają się w dużej mierze wyrazem intuicji pedagogicznej prowadzącego zajęcia, a nie wynikiem obiektywnego pomiaru względem jasnych wskaźników. Ta luka sprawia, że choć oceny mogą być trafne, ich formalna zasadność i porównywalność są trudne do jednoznacznego zweryfikowania w oparciu o przyjęte zapisy, co czyni cały proces podatnym na zarzut nadmiernej uznaniowości i braku transparentnych reguł wartościowania postępów studenta.

Analiza dorobku studentów kierunku malarstwo pozwala na jednoznacznie pozytywną ocenę ich aktywności twórczej i badawczej. Ze względu na specyfikę dyscypliny sztuk pięknych, osiągnięcia te przyjmują formę adekwatną do profilu studiów, pełniąc rolę ekwiwalentną dla tradycyjnych publikacji naukowych. Studenci wykazują się znaczącą dynamiką w budowaniu własnej pozycji w profesjonalnym obiegu sztuki, co potwierdzone jest licznymi wystawami indywidualnymi i zbiorowymi o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym, laurem w prestiżowych konkursach artystycznych oraz kwalifikacjami do przeglądów kuratorskich. Istotnym elementem tego dorobku jest również obecność prac studentów w recenzowanych katalogach wystawienniczych i publikacjach promujących młodą sztukę. Ta szeroka aktywność pozauczelniowa stanowi dowód na to, że proces dydaktyczny skutecznie stymuluje do samodzielnej pracy twórczej, a poziom powstających realizacji jest na tyle wysoki, że pozwala na ich skuteczną konfrontację z rynkiem sztuki i środowiskiem krytyki artystycznej jeszcze w trakcie trwania studiów.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Warunki rekrutacji są przejrzyste i wysoce selektywne; oparte na dwuetapowym egzaminie (przegląd teczek i realizacja praktyczna), skutecznie weryfikują predyspozycje kandydatów, zapewniając dobór osób o odpowiednim potencjale twórczym. Uczelnia posiada również uregulowane procedury potwierdzania efektów uczenia się zdobytych poza systemem studiów oraz uznawania w innych ośrodkach akademickich, co zapewnia elastyczność ścieżki kształcenia. Metody weryfikacji efektów uczenia się bazują na sprawdzonej w szkolnictwie artystycznym formule otwartych przeglądów komisyjnych. Taki system zapewnia jawność, transparentność i bezstronność oceny, a także symuluje realia profesjonalnej działalności wystawienniczej, przygotowując studentów do funkcjonowania na rynku sztuki. Informacja zwrotna przekazywana jest bezpośrednio w formie korekt i dyskusji, co sprzyja rozwojowi świadomości twórczej. Procedury dyplomowania są trafne i specyficzne dla kierunku, łącząc realizację dzieła artystycznego z pracą teoretyczną, co pozwala na kompleksowe potwierdzenie kompetencji absolwenta na poziomie magisterskim. Dowody na osiągnięcie efektów uczenia się są trwale uwidocznione i materialne. Prace etapowe, projekty oraz realizacje dyplomowe stanowią namacalny dowód progresu studentów. Rodzaj i tematyka prac egzaminacyjnych są ściśle dostosowane do profilu studiów. Studenci wykazują się znaczącą aktywnością poza Uczelnią, będąc autorami wystaw i laureatami konkursów, co stanowi odpowiednik osiągnięć naukowych w dyscyplinie sztuk plastycznych. System oceny, mimo specyfiki artystycznej, dąży do rzetelności poprzez swój kolegialny charakter.

Stwierdzone nieprawidłowości:

1. brak sformalizowanych kryteriów oceny w sylabusach: dokumentacja przedmiotowa nie zawiera precyzyjnych, mierzalnych wskaźników oceny dla poszczególnych stopni, co przy ogólnych opisach metod weryfikacji (np. „przegląd”) utrudnia formalne wykazanie obiektywizmu i porównywalności ocen;
2. brak etapowania wymagań (np. zdefiniowania efektów cząstkowych dla poszczególnych lat lub poziomów biegłości językowej) uniemożliwia formalną weryfikację przyrostu kompetencji i sprawia, że dokumentacja nie odzwierciedla rzeczywistej dynamiki procesu kształcenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

Nie dotyczy

Zalecenia

1. Zaleca się wprowadzenie do opisów przedmiotów (sylabusów) szczegółowych kryteriów oceniania, np. w formie rubryk lub specyfikacji wymagań na poszczególne oceny, co zapewni pełną transparentność procesu weryfikacji i pozwoli na jednoznaczne uzasadnienie decyzji egzaminacyjnych.
2. Zaleca się wprowadzenie wyraźnego etapowania w opisach przedmiotów wielosemestralnych (zarówno artystycznych, jak i językowych) poprzez zdefiniowanie odrębnych efektów uczenia się i kryteriów ich weryfikacji w poszczególnych semestrach. Dokumentacja powinna

precyzyjnie odzwierciedlać stopniowy wzrost poziomu trudności i zaawansowania warsztatowego lub językowego, prowadzący do osiągnięcia kompetencji końcowych.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Kierunek malarstwo w ramach jednolitych studiów magisterskich, stacjonarnych o profilu ogólnoakademickim, prowadzą nauczyciele akademicy, którzy uzyskali stopnie naukowe i tytuły w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki (do której przyporządkowano oceniany kierunek studiów) oraz w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie nauki o sztuce. Nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia na kierunku malarstwo (w tym również osoby posiadające charakter zatrudnienia – umowa zlecenie), posiadają dorobek naukowy lub artystyczny zgodny z efektami uczenia się i treściami kształcenia określonymi dla tego kierunku.

Zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku prowadzi 46 pracowników, z liczby tej 44 osoby są zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej, 33 na Wydziale Artystycznym, 28 w Instytucie Sztuk Pięknych, a 18 w Katedrze Malarstwa i Rysunku, która jest odpowiedzialna za wizytowany kierunek studiów. Kadre jednostki odpowiedzialnej za kierunek stanowi 3 profesorów tytularnych, 5 doktorów habilitowanych na stanowisku profesora uczelni, 4 doktorów habilitowanych na stanowisku adiunkta, 4 doktorów i 2 magistrów. Studenci kierunku malarstwa mają możliwość współpracy z każdą z 28 osób kadry podstawowej Instytutu Sztuk Pięknych, zarówno w zakresie przedmiotów kierunkowych w pracowniach projektowych i artystycznych, jak i w zakresie przedmiotów wybieralnych.

Zróżnicowany dorobek twórczy, artystyczny i naukowy nauczycieli akademickich kierunku malarstwo Instytutu Sztuk Pięknych jest trwałym fundamentem struktury edukacyjnej i rozwoju w szeroko pojętym procesie kształcenia studentów. Profil badawczy kadry gwarantuje odpowiednią obsadę zajęć na kierunku i umożliwia właściwą realizację programu nauczania. To grono doświadczonych badaczy w ważnych dla kierunku dyscyplinach o ustalonej, nie tylko w Polsce, renomie. Zajęcia ogólnouczelniane, wychowanie fizyczne oraz lektoraty z języków obcych prowadzą nauczyciele akademicy związani etatami z Uniwersytetem Marii Curie-Skłodowskiej. Dla przeważającej liczby zatrudnionych Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.

Załącznik „Charakterystyka kadry” dołączony do Raportu Samooceny poświadcza, że dorobek artystyczny i naukowy osób tworzących kadre jest kompatybilny z zadaniami i problemami zawartymi w programach poszczególnych przedmiotów i pracowni artystycznych.

Zespół oceniający potwierdza, że nauczyciele akademicy kierunku malarstwo prowadzą badania naukowe o zasięgu krajowym i międzynarodowym powiązane z realizowanym programem studiów, np.: udział w Międzynarodowej Konferencji „Hledání Hranic Malby v Post-Mediálním Prostředí” (Poszukiwanie granic malarstwa w przestrzeni postmedialnej), Czechy; organizacja warsztatów z techniki sgraffita i technik poztłotniczych na tynku na Zhejiang University of Technology, Hangzhou, Chiny.

Z kolei dorobek artystyczny kadry dydaktycznej ocenianego kierunku był prezentowany na następujących wystawach sztuki, między innymi: La vida es sueño, Galeria de Arte Antonio Lopez Saenz, El Instituto Sinaloense de Cultura, Culiacán Meksyk; Instalacje artystyczne: Przemiana; Słońce - podczas Light Move Festival, Łódź; Instalacja artystyczna Evil flowers, Lumina Park, Praga, Czechy; Instalacja artystyczna - Trzy Alfabet - Open AR festiwal, Örebro, Szwecja; Art in Art, Galeria OdNowa, ASP, Łódź; Międzynarodowa wystawa malarstwa „Pomosty Kultury – Święto Przyjaźni”, Lublin – Munster, Niemcy; Pejzaż Malarstwa Polskiego, Zachęta - Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa; 72/21 Kolekcja Galerii 72, Kordegarda Galeria Narodowego Centrum Kultury, Warszawa.

Na kierunku malarstwo studiuje 79 studentów. Kadra prowadząca zajęcia to 46 osób, o dużym stażu, dorobku i doświadczeniu dydaktycznym. Należy stwierdzić, iż struktura kwalifikacji oraz liczebność kadry dydaktycznej w stosunku do liczby studentów, a także kompetencje nauczycieli akademickich, umożliwiają prawidłową realizację zajęć.

W trakcie wizytacji przeprowadzono hospitację kilku zajęć na ocenianym kierunku. Zespół oceniający podczas hospitacji odbytych w trakcie wizytacji zapoznał się z poziomem i merytoryczną jakością zajęć prowadzonych na kierunku malarstwo i uznał, że kompetencje dydaktyczne kadry prowadzącej zajęcia poświadczą dobry artystyczny poziom studenckich prac etapowych. Zajęcia dydaktyczne, prowadzone były w zgodzie z planem studiów, a ich tematyka odpowiadała ogólnym opisom, zawierającym główne problemy i hasła, zamieszczonych w sylabusach zajęć. Zajęcia kierunkowe były prowadzone przez osoby posiadające dorobek naukowy odpowiadający tematyce prowadzonych zajęć. Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia posiadają kompetencje dydaktyczne umożliwiające prawidłową realizację zajęć, a przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia umożliwia prawidłową ich realizację. Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w Uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest zgodne z wymaganiami oraz (w odniesieniu do ich pensum dydaktycznego) jest w miarę równomierne.

Stosowane metody kształcenia zostały przedstawione przez prowadzących w trakcie hospitacji zajęć oraz spotkania z pracownikami jednostki. Są one właściwie dobrane do rodzaju zajęć i ich charakteru, umożliwiają rozwój intelektualny i artystyczny studenta. Prowadzący zajęcia konstruuje tematykę ćwiczeń według stopnia trudności i złożoności. Oznacza to, że metody dydaktyczne są elastyczne i mogą być modyfikowane adekwatnie do problematyki zajęć oraz indywidualnych potrzeb i możliwości studenta. Zajęcia twórcze, praktyczne, z definicji zakładają kreatywność i samodzielność. Specyfika kształcenia artystycznego wymaga zindywidualizowanego kształtowania rozwoju studentów w bezpośredniej relacji mistrz-uczeń, stąd w formach pracy ze studentami kładziony jest nacisk na stałość bezpośredniego, personalnego kontaktu wykładowców zajęć artystycznych, projektowych z każdym ze studentów. Umożliwiają rozwój intelektualny i artystyczny studenta. Ten system kształcenia sprawia, że każdy student jest rozliczany z opanowanego materiału na poszczególnych zajęciach. Zajęcia w poszczególnych pracowniach prowadzone są przez doskonałych artystów i doświadczonych pedagogów. Z procesem dydaktycznym związane jest również uczestnictwo w różnego rodzaju projektach edukacyjnych i artystycznych, konferencjach, oraz warsztatach twórczych w kraju i za granicą, co w sposób kreatywny wzbogaca ich wiedzę teoretyczną i praktyczną o walory poznawcze i dydaktyczne, np.: Młode forum sztuk, Intermedialne Wypadki Artystyczne - festiwalu studentów Wydziału Artystycznego, Wszyscy mamy swoje historie, Galeria Główna, Przestrzeni Działań Nieoczywistych, Kwiaty paproci - studencka instalacja artystyczna. Powyższe

potwierdziło, że dobór nauczycieli do prowadzenia tych zajęć odbywa się z uwzględnieniem ich naukowej/artystycznej kompetencji i doświadczenia praktycznego. Obsada zajęć dydaktycznych na ocenianym kierunku jest prawidłowa. Przy obsadzie zajęć brane jest pod uwagę doświadczenie dydaktyczne, artystyczne/naukowe i zawodowe wykładowców oraz oceny wystawiane przez studentów w ramach ankietyzacji zajęć.

Dla podniesienia jakości kształcenia oraz prowadzenia zajęć w pracowniach artystycznych, projektowy zespół oceniający rekomenduje zmniejszenie liczebności grup studenckich oraz zatrudnienie pracowników technicznych.

Polityka kadrowa na kierunku prowadzona jest zgodnie z przyjętymi przez Uczelnię zasadami. Dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty jest o transparentne zasady, nauczyciele akademicy zatrudniani są w drodze konkursu na podstawie obowiązujących przepisów. Młodzi pracownicy wywodzą się spośród najzdolniejszych absolwentów kierunku malarstwo. Podstawą do zatrudnienia nauczyciela akademickiego są jego wysokie osiągnięcia artystyczne i kompetencje zawodowe. Na wizytowanym kierunku w ostatnich pięciu latach zatrudniono czterech młodych pracowników, lecz należy podkreślić, iż ta niewielka liczba nie gwarantuje stabilności w obsadzie zajęć i nie zapewnia stałego rozwoju kierunku.

Istotnym elementem wspierającym rozwój kadry jest możliwość dofinansowywania zgłaszanych przez nią projektów realizowanych w ramach zadania badawczego. Kadra naukowo-dydaktyczna kierunku malarstwo to legitymujący się znaczącym dorobkiem artystycznym i badawczym twórcy i teoretycy sztuki. Nauczyciele akademicy jednostki związani z ocenianym kierunkiem w okresie od ostatniej akredytacji uzyskali awans naukowo-artystyczny: jedna osoba – tytuł profesora, sześć osób - stopień naukowy doktora habilitowanego, a trzy osoby - stopień naukowy doktora. Z zestawienia tego wynika, że w ostatnich latach zwiększył się udział osób ze stopniami naukowymi na kierunku malarstwo.

Nauczyciele akademicy zatrudnieni na kierunku malarstwo podlegają okresowej ocenie pracy w zakresie działalności dydaktycznej, osiągnięć artystycznych, prowadzonych badań i działalności organizacyjnej. Kadra oceniana jest także na podstawie opinii bezpośredniego przełożonego w zakresie wypełniania obowiązków dydaktycznych. Jednym z głównych elementów oceny pracownika jest aktywność artystyczna, działalność dydaktyczna: hospitacje, oraz organizacyjna na rzecz upowszechniania i popularyzacji nauki i sztuki, a także badanie opinii studentów o systemie kształcenia. Opinie studentów są elementem mającym wpływ na ocenę okresową nauczyciela oraz stwarzają warunki stymulujące pracowników do ustawicznego rozwoju. Studenci cyklicznie dokonują oceny nauczycieli akademickich. Oceniają m.in. czy prowadzący zapoznał studentów z programem podczas pierwszych zajęć, czy zajęcia były prowadzone w sposób jasny, zrozumiały i uporządkowany oraz czy kryteria oceny były przejrzyste. Ankiety obejmują zarówno kwestie związane z treściami prezentowanymi podczas zajęć, jak i ze sposobem ich prowadzenia.

Realizowana polityka kadrowa obejmuje zasady rozwiązywania konfliktów, a także reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, jak również wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec członków kadry prowadzącej kształcenie, oraz formy pomocy ofiarom.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kadra naukowo-dydaktyczna prowadząca zajęcia na kierunku malarstwo zapewnia realizację zajęć dla stacjonarnych jednolitych studiów magisterskich, osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się oraz nabywanie kompetencji artystycznych i badawczych. Nauczyciele akademicki oraz inne osoby prowadzące zajęcia na kierunku malarstwo posiadają aktualny i udokumentowany dorobek naukowy oraz artystyczny w zakresie dyscyplin, do których został przyporządkowany kierunek. Przy doborze kadry dydaktycznej do realizacji zajęć uwzględniane są kwalifikacje potwierdzające związek prowadzonych zajęć z kompetencjami dydaktycznymi, naukowymi i artystycznymi prowadzącego (wykształcenie, dorobek artystyczny, zawodowy, publikacje naukowe, ukończone kursy, szkolenia). Polityka kadrowa prowadzona w Uczelni, w tym dobór nauczycieli, jest odpowiednia do potrzeb związanych z realizacją zajęć i w każdym przypadku uwzględnia kompetencje nauczycieli i ich dorobek naukowy.

Nauczyciele poddawani są ocenie. Oceny dokonują studenci, korzystając z systemu ankietowego, oraz inni nauczyciele, poprzez hospitacje. Wyniki tych ocen są wykorzystywane w procesie doskonalenia kadry dydaktycznej. Polityka kadrowa obejmuje także zasady rozwiązywania konfliktów oraz reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa pracowników i studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Rekomendacje

1. Rekomenduje się zatrudnianie młodej kadry na stanowiskach asystenckich.
2. Rekomenduje się zmniejszenie liczebności grup studenckich oraz zatrudnienie pracowników technicznych.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia na kierunku malarstwo odbywają się na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Instytucie Sztuk Pięknych w dwóch lokalizacjach, przy al. Kraśnickiej 2b oraz ul. Zana 11. Główna baza dydaktyczna i naukowa (specjalistyczna baza artystyczna), z której korzystają studenci kierunku malarstwo, zlokalizowana przy alei Kraśnickiej ma powierzchnię 2841,41 m². Znajdują się tam łącznie 22 sale dydaktyczne, w tym pracownie artystyczne o łącznej powierzchni 1427,12 m². Poza tym

w budynku znajdują się: pokoje Dziekana, Prodziekanów, kierownika dziekanatu, dziekanat oraz pokój kierownika administracyjnego obiektu, a także Dyrektora Instytutu Sztuk Pięknych, zastępcy Dyrektora, sekretariat i Biblioteka. Przy wejściu do budynku, obok portierni, znajduje się strefa studenta służąca do wypoczynku i nauki w przerwach między zajęciami. Do Instytutu Sztuk Pięknych przynależy również niewielkich rozmiarów budynek cerkiewki o łącznej powierzchni 249,7 m², który pełni funkcję pracowni rzeźbiarskiej. Budynek otoczony jest dużym terenem zielonym, częściowo zagospodarowanym na park rzeźby i miejsce realizacji projektów eko-art i warsztatów z dziećmi. W budynku przy ul. Zana 11 znajduje się 5 pracowni dydaktycznych o łącznej powierzchni 209,27 m², oddanych do użytku po gruntownym remoncie w lutym 2019 roku, a także dwie przestrzenie wystawiennicze o powierzchni łącznej 279,62 m². Instytut dysponuje aulą o powierzchni 123,22 m², wyposażoną w sprzęt multimedialny, a także sprzęt nagłaśniający. Oprócz funkcji reprezentacyjnej aula wykorzystywana jest również do zajęć dydaktycznych, odbywają się tam wykłady dla studentów. Wizytowany kierunek dysponuje bazą dydaktyczną, na którą składają się pracownie dostosowane do trybu i metod nauczania poszczególnych zajęć, pozwalające na właściwą realizację dydaktyki na ocenianym kierunku, zgodnie z programem przewidzianym dla jednolitych studiów magisterskich.

Liczba, powierzchnia i wyposażenie sal wykładowych, ćwiczeń, pracowni komputerowych i pracowni specjalistycznych zapewnia dobre warunki pracy wszystkim studentom. Sale wykładowe posiadają sprzęt audiowizualny – stały lub mobilny.

Wszystkie pracownie użytkowane, w jednym i drugim obiekcie, przez wizytowany kierunek mają łączną powierzchnię ponad 1636 m². Należy jednak zaznaczyć, że pracownie artystyczne nie są salami powierzchniowo dużymi (od 42m² do 85m²). Dwie z nich posiadają pomieszczenia dla nauczycieli akademickich, pracownie nie posiadają zaplecza na rekwizyty do martwych natur. Na spotkaniach z zespołem oceniającym nauczyciele akademicy, jak i studenci, wnosili uwagi odnośnie kubatury sal. Zespół odniósł się do problemu w kryterium 4, rekomendując zmniejszenie liczebności grup studenckich.

Infrastruktura naukowa i dydaktyczna oraz zasady korzystania z niej zgodne są z przepisami BHP. Dla wszystkich pomieszczeń Wydziału są opracowane instrukcje bezpieczeństwa pożarowego zawierające instrukcje postępowania na wypadek pożaru oraz plany ewakuacyjne, a także regulaminy pracowni i instrukcje korzystania z urządzeń i narzędzi. Dokumentacja jest wywieszona w ogólnie dostępnych miejscach we wszystkich pracowniach. Pomieszczenia są wyposażone w apteczki pierwszej pomocy.

Wyposażenie poszczególnych pracowni jest zróżnicowane i stanowi bazę zapewniającą optymalne warunki do procesu kształcenia oraz innych działań artystycznych – służącą zarówno do realizacji procesu dydaktycznego, jak i do twórczości artystycznej.

Pracownie Katedry Malarstwa Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej są wyposażone zarówno w maszyny i urządzenia pozwalające na poznanie obszaru malarstwa tradycyjnego, jak i w sprzęt pozwalający na kształcenie studentów w zakresie nowych, innowacyjnych technologii. Pracownie kierunku malarstwo wyposażone są w: sztalugi, deski, podesty dla modeli, kawalety malarskie i niezbędne podczas zajęć rekwizyty. W pracowni rzeźby i technik szklarskich znajdują się: piec do topienia metalu, piece do fuzingu, kawalety rzeźbiarskie czy stanowiska do kucia. Pracownia grafiki warsztatowej posiada prasy graficzne, stanowisko do próśnienia, elektryczne płyty grzewcze, wyciąg, stanowisko z matą do cięcia papieru, kuwety do technik trawionych. Kierunek

posiada również pracownię ze stanowiskami komputerowymi z oprogramowaniem graficznym i projektowym, która służy zadaniom realizowanym we wszystkich pracowniach jednostki: malarstwa i multimediiów; animacji obrazu, projektowania graficznego i cyfrowej kreacji. Stanowiska komputerowe mają oprogramowanie: Pakiet ADOBE CC (Master Collection), obejmujący programy takie jak: Adobe Photoshop, Illustrator, Muse, InDesign, XD, Rush, Premiere Pro, Dreamweaver, CorelDraw, Corel Photo-Paint, Microsoft Office: Excel, OneNote, PowerPoint, Word. Wszystkie stanowiska komputerowe posiadają dostęp do Internetu.

Zespół oceniający w trakcie hospitacji, a także zwiedzania infrastruktury jednostki zauważył potrzebę modernizacji sprzętu w pracowniach artystycznych, szczególnie w pracowniach malarstwa i rysunku: wymianę desek rysunkowych, a także sztalug oraz modernizację i remont pracowni rzeźby znajdującej się w cerkiewce.

Studenci otrzymują bogaty wachlarz możliwości działań w obrębie szeroko rozumianej techniki i technologii malarskiej. Z przytoczonych przykładów wynika, że pracownie dydaktyczne i ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, adekwatne do rzeczywistych warunków pracy badawczej i artystycznej oraz umożliwiają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej i artystycznej lub udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz w dziedzinie nauk humanistycznych, dyscyplinie nauki o sztuce.

W części korytarzowej Instytutu Sztuk Pięknych funkcjonują galerie kierunku, poza galeriami, którymi dysponuje jednostka. Są to dwie przestrzenie: Galeria Wydziału Artystycznego – sala z systemem oświetlenia o powierzchni 138,9 m², antresola 50 m² oraz Galeria KONT 42,72 m². Zmienne aranżacje galerii korytarzowych mają na celu m.in. prezentację bieżących efektów uczenia się wynikających z toku dydaktycznego pracowni malarskich i rysunkowych. Przestrzenie wystawiennicze zapewniają również możliwość przeprowadzenia obron prac dyplomowych.

We wszystkich budynkach dostępna jest bezprzewodowa sieć Wi-Fi. Studenci mają zapewniony dostęp do niej oraz do pomieszczeń dydaktycznych, pracowni artystycznych, komputerowych, specjalistycznego oprogramowania poza godzinami zajęć, w celu wykonywania zadań, realizacji projektów, ćwiczeń itp.

Uczelnia jest przystosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Budynek Instytutu Sztuk Pięknych przy al. Kraśnickiej posiada rampę podjazdową dla osób z niepełnosprawnością ruchową przy wejściu do budynku, toalety oraz schodolaz, który może być wykorzystany tylko w jednej klatce schodowej jednostki. Trzeba podkreślić, że pomimo informacji o posiadaniu niezbędnej infrastruktury dla osób z niepełnosprawnością, zespół oceniający jednak uważa, że jest ona niewystarczająca. W wizytowanej jednostce są pomieszczenia (pracownia ceramiczna, pracownia litografii), do których osoby z niepełnosprawnością ruchową nie mają dostępu. Podczas spotkania zespołu oceniającego z kadrą kierowniczą jednostki, Uczelnia potwierdziła, że zdaje sobie sprawę z niedogodności i jest w trakcie procesu, który ma doprowadzić do poprawy i przystosowania wymienionych pomieszczeń dla osób z niepełnosprawnością. W związku z tym zespół oceniający rekomenduje, by w jak najszybszym czasie dopełnić realizacji podjętych działań, które w pełni doprowadzą do dostosowania przestrzeni budynku Instytutu Sztuk Pięknych przy al. Kraśnickiej dla osób z niepełnosprawnością ruchową.

W strefie ogólnodostępnej jednostka zapewnia studentom kierunku malarstwo przestrzenie socjalne, a pedagodzy mogą korzystać z tzw. pokoju socjalnego/nauczycielskiego.

W głównym budynku przy al. Kraśnickiej, w którym odbywają się zajęcia studentów kierunku malarstwo, znajduje się biblioteka dedykowana wizytowanemu kierunkowi. Studenci kierunku mogą również korzystać z Biblioteki Głównej mieszczącej się w kampusie głównym miasteczka akademickiego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Biblioteka Instytutu Sztuk Pięknych jest częścią Biblioteki Wydziału Artystycznego UMCS. Zapewnia dostęp do druków zwartych oraz ciągłych dotyczących zagadnień oscylujących wokół dziedziny sztuki, dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz dziedziny nauk humanistycznych, dyscypliny nauki o sztuce. Jednostka gromadzi publikacje m.in. z zakresu historii sztuki, architektury, malarstwa, rzeźby, grafiki, fotografii, pedagogiki artystycznej, psychologii twórczości, filozofii i kultury. Biblioteka kompletuje literaturę przedmiotową zgodnie ze specyfiką i programem studiów, potrzebami studentów oraz pracowników naukowych. Pełni funkcje dydaktyczne, usługowe i naukowe związane z upowszechnianiem nauki poprzez gromadzenie i udostępnianie zbiorów bibliotecznych i informacyjnych. Funkcjonowanie Biblioteki odbywa się w oparciu o wdrożone procedury, zapewniające jak największą skuteczność realizowanych przez nią zadań. Włączone są i zintegrowane z układem udogodnień dla osób z niepełnosprawnością. Stanowią miejsce pracy z księgozbiorem oraz miejsce wymiany myśli między studentami przy wspólnych projektach.

Czytelnicy mają wolny dostęp do encyklopedii i słowników oraz najnowszych wydawnictw ciągłych. Zbiory usystematyzowane są tematycznie według zagadnień, np. historia sztuki, architektura, malarstwo, rysunek, grafika, rzeźba, sztuka ludowa, muzealnictwo, rzemiosło, film, fotografia, wzornictwo, moda, pedagogika artystyczna, kultura, filozofia, psychologia. Biblioteka funkcjonuje w ramach systemu bibliotecznego Alma, który jest wykorzystywany przez uczelnie i biblioteki na świecie i w Polsce. System współpracuje z wyszukiwarką Primo, obejmującą zbiory tradycyjne i elektroniczne. Primo umożliwia równoczesne przeszukiwanie katalogu Biblioteki UMCS, Biblioteki Cyfrowej UMCS, e-źródła - licencjonowanych zasobów cyfrowych oraz zasobów dostępnych w modelu Open Access i w zasobach innych bibliotek w Polsce. Czytelnik może samodzielnie, z panelu własnego konta, zarządzać wypożyczeniem i rezerwacją on-line.

Biblioteka gromadzi i uzupełnia zbiory drogą zakupu, prenumeraty, wymiany i darów zgodnie z profilem Uniwersytetu. Księgozbiór Biblioteki Instytutu, jeśli chodzi o książki dedykowane dla wizytowanego kierunku, liczy: 3500 woluminów i 22 czasopisma. Biblioteka Główna Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej posiada w swoich zasobach 6 541 woluminów dla kierunku malarstwo, obejmujących 5 571 tytułów.

Biblioteka zapewnia szeroki zakres pozycji książkowych oraz czasopism zarówno o tematyce i problematyce związanej z dyscyplinami ocenianego kierunku, jak również z zakresu wiedzy o sztuce i kulturze, z uwzględnieniem pozycji umieszczonych w sylabusach dostępnych w bibliotece w odpowiedniej liczbie egzemplarzy. Księgozbiór jest uzupełniany o nowości wydawnicze o tematyce odpowiadającej profilowi zbiorów Biblioteki. Jest zgodny co do zakresu tematycznego i zasięgu językowego, z potrzebami procesu nauczania i uczenia się, co umożliwia osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej i artystycznej lub udział w tej działalności oraz prawidłową realizację zajęć. Biblioteka w ramach wymiany

międzybibliotecznej otrzymuje publikacje innych uczelni i szkół artystycznych, co sprawia, że księgozbiór jest aktualny.

Studenci w ramach pracy własnej korzystają z zasobów infrastruktury Wydziału, w tym z sal dydaktycznych, pracowni komputerowych (poza czasem zajęć) oraz biblioteki.

Wydział Artystyczny UMCS w sposób ciągły dąży do modernizacji bazy dydaktycznej poprzez sukcesywne remontowanie posiadanych zasobów, stale stara się pozyskiwać środki i unowocześniać pracownie i laboratoria. Doskonalenie bazy dydaktycznej i naukowej wpisane jest w misję i strategię Wydziału, a tym samym kierunku. Infrastruktura jednostki jest systematycznie monitorowana i oceniana zarówno pod względem stanu technicznego, jak i doposażania pracowni w sprzęt i urządzenia, które wynikają z potrzeb procesu kształcenia. Modyfikacje pomieszczeń dydaktycznych, takie jak rozbudowa wyposażenia czy aktualizacja oprogramowania, zwykle inicjowane są oddolnie przez pracowników prowadzących zajęcia. Pracownicy dydaktyczni mogą zgłosić potrzeby zarówno w zakresie sprzętu, jaki i pozostałych pomocy dydaktycznych, które mają służyć doskonaleniu jakości pracy ze studentem.

W monitorowaniu i ocenie stanu infrastruktury i zasobów edukacyjnych uczestniczą kierownicy katedr, nauczyciele akademicki i studenci, którzy mogą zgłaszać potrzeby modernizacji i napraw. Wymienione działania dotyczą również technologii informatycznej oraz oprogramowania stosowanego przez prowadzących na zajęciach z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. W rezultacie dokonywane są modyfikacje i uzupełnienia zasobów w miarę możliwości finansowych jednostki.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Instytut Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego UMCS dysponuje infrastrukturą dydaktyczną, naukową i artystyczną zapewniającą realizację procesu dydaktycznego na wizytowanym kierunku. Liczba i wielkość pomieszczeń dydaktycznych są adekwatne do rodzaju i specyfiki zajęć kierunku malarstwo. Są to pomieszczenia dydaktyczne wyposażone w sprzęt niezbędny podczas artystycznej edukacji. Baza dydaktyczno-badawcza spełnia też wymogi przepisów BHP. Pracownie są wyposażone w sposób umożliwiający osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Sale komputerowe wyposażone są w sprzęt audiowizualny oraz sprzęt komputerowy ze specjalistycznym oprogramowaniem, np.: Adobe Photoshop, Illustrator, Muse, InDesign, XD, Rush, Premiere Pro. Zasoby biblioteczne obejmują piśmiennictwo zalecane w kartach przedmiotów. Zapewnione jest dostosowanie infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej do potrzeb osób z niepełnosprawnością, z wyjątkiem pracowni ceramicznej, pracowni litografii, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej oraz korzystaniu z technologii informacyjno-komunikacyjnej,

a także likwidację barier w dostępie do sal dydaktycznych, pracowni i laboratoriów, jak również zaplecza sanitarnego. Takie wymagania spełnia również biblioteka. W budynkach Uczelni studenci mają dostęp do bezprzewodowej sieci Wi-Fi. Studenci mają dostęp do elektronicznych baz danych i katalogów umożliwiających wgląd i dojście do zasobów informacji naukowej. Jednostka od lat prowadzi politykę dbania o swoją bazę dydaktyczną, stale ją unowocześniając. Infrastruktura Uczelni wykorzystywana w procesie kształcenia jest systematycznie monitorowana i oceniana zarówno pod względem stanu technicznego, jak i doposażania pracowni w sprzęt i urządzenia, które wynikają z potrzeb prowadzenia kierunku malarstwo.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się modernizację sztalug i desek malarskich w pracowniach artystycznych oraz modernizację i remont pracowni rzeźby znajdującej się w cerkiewce.
2. Rekomenduje się, by w jak najszybszym czasie dopełnić realizacji podjętych działań, które w pełni doprowadzą do dostosowania przestrzeni budynku Instytutu Sztuk Pięknych przy al. Kraśnickiej dla osób z niepełnosprawnością ruchową.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Do instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego na ocenianym kierunku należą przede wszystkim: Muzeum Narodowe w Lublinie, Europejska Stolica Kultury 2029, Stowarzyszenie Otwarta Pracownia, Galeria Biała, Ośrodek Międzykulturowych Inicjatyw Twórczych Rozdroża, Warsztaty Kultury, Tytonie.Art, Młodzieżowy Dom Kultury nr 2, Galeria Labirynt.

Uczelnia prawidłowo dobrała instytucje otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi prowadzi współpracę w zakresie realizacji programu kształcenia. Dobór ten jest adekwatny do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się dla kierunku malarstwo, a także odpowiada zakładanej sylwetce absolwenta.

Na ocenianym kierunku proces współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym przy realizacji programu przebiega w sposób cykliczny, zróżnicowany oraz stały. Analiza tego procesu pozwala na stwierdzenie, że realizowane inicjatywy dobrane zostały adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów na kierunku malarstwo oraz osiągania przez studentów założonych efektów uczenia się.

Do najważniejszych działań przy realizacji programu studiów należy zaliczyć:

- współpracę z Muzeum Narodowym w Lublinie, polegającą na udziale studentów w specjalnych lekcjach – oprowadzających po wystawach i spotkaniach kuratorskich. Studenci brali również

udział w stworzeniu, pod okiem prof. Anny Barańskiej, kopii pracy „Wjazd Generała Zajączka do Lublina”;

- współpracę ze Stowarzyszeniem Otwarta Pracownia, polegającą na realizacji przez przedstawicielkę tego podmiotu zewnętrznego specjalistycznych zajęć z animacji kultury;
- współpracę z Warsztatami Kultury, polegającą między innymi na prowadzeniu przez studentów zajęć dla dzieci, a także na udziale studentów w tworzeniu koncepcji, a następnie realizowaniu zaakceptowanych pomysłów w ramach Festiwalu Noc Kultury;
- współpracę polegającą na możliwości realizacji wystaw studentów w przestrzeniach zewnętrznych, prowadzoną m. in. przez Tytonie.art i Galeria Biała (która zakończyła działalność w 2025 roku).

Jednocześnie należy zauważyć, że wskazywane przez Uczelnię w raporcie samooceny oraz podczas wizytacji wystawy indywidualne nauczycieli akademickich zatrudnionych na kierunku w instytucjach zewnętrznych nie są przykładem współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, lecz własną działalnością artystyczną tychże nauczycieli. Działania, które można zaliczyć do współpracy, będącej przedmiotem oceny w niniejszym kryterium, muszą mieć znamiona świadomego i zaprojektowanego działania dwóch instytucji - Uczelni i instytucji zewnętrznej - w którym oczywiście nauczyciele akademicy mogą mieć swój udział, ale które nie może być wyłącznie realizacją działań indywidualnych w ramach ich własnej kariery artystycznej – ta podlega ocenie w kryterium 4 niniejszego raportu.

Uczelnia prowadzi na ocenianym kierunku przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym głównie w sposób nieformalny. Przedstawiciele instytucji indywidualnie mogą przekazywać uwagi w zakresie realizowanych inicjatyw.

Brak jest w chwili obecnej cyklicznego i całościowo uporządkowanego procesu przeglądu współpracy z wybranymi przez Uczelnię instytucjami zewnętrznymi, zorientowanego na oceniany kierunek, wraz z prowadzeniem podstawowej dokumentacji, umożliwiającej rejestrację wprowadzanych zmian we współpracy i ich ewaluację.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Rodzaj, zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Uczelnia współpracuje w zakresie realizacji programu studiów, są zgodne z dyscypliną sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki i nauk o sztuce, do których kierunek jest przyporządkowany, koncepcją i celami kształcenia oraz wyzwaniem zawodowego rynku pracy właściwego dla kierunku malarstwo.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego w zakresie realizacji programu studiów jest prowadzona systematycznie i przybiera zróżnicowane formy, adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów i osiągania przez studentów efektów uczenia się.

Prowadzone są nieformalne przeglądy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów, obejmujące ocenę poprawności doboru instytucji współpracujących, skuteczności form współpracy i wpływu jej rezultatów na program studiów i doskonalenie jego realizacji, osiąganie przez studentów efektów uczenia się i losy absolwentów. Wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do rozwoju i doskonalenia współpracy, a w konsekwencji programu studiów.

Wprowadzenie rekomendacji wskazanych przez zespół oceniający ma charakter doskonalący współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a co za tym idzie, program studiów na kierunku malarstwo.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

Rekomenduje się wprowadzenie cyklicznego i całościowo uporządkowanego procesu przeglądu współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, wraz z prowadzeniem podstawowej dokumentacji, umożliwiającej rejestrację wprowadzanych we współpracy zmian i ich ewaluację.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Instytut Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, odpowiedzialny za kierunek malarstwo, współpracuje z zagranicznymi ośrodkami sztuki i uczelniami artystycznymi, podejmuje wspólne projekty artystyczne, a pracownicy naukowo-dydaktyczni biorą udział w wystawach i konferencjach poświęconych sztuce i teorii twórczości, między innymi:

- prowadzenie zajęć i warsztatów dla studentów pt. : „Obrazowanie rzeczywistości” w Katedrze Malarstwa Wydziału Sztuk Pięknych i Muzyki Uniwersytetu w Ostrawie; wynikiem warsztatów były dwie wystawy prac studenckich, robocza wystawa w galerii Pracowni malarstwa 2 na ostrawskim Wydziale oraz wystawa „Coś o wszystkim”, która odbyła się w Galerii KONT w Lublinie;
- udział w Międzynarodowej Konferencji „Hledání Hranic Malby v Post-Mediálním Prostředí” (Poszukiwanie granic malarstwa w przestrzeni postmedialnej), zorganizowanej przez Wydział Sztuk Pięknych i Muzyki Uniwersytetu Ostrawskiego;
- organizacja i prowadzenia warsztatów z techniki sgraffita i technik pozłotniczych na tynku na Zhejiang University of Technology, Hangzhou, Chiny oraz prezentacja prac na wystawie „Fashion on the way, Poland – China Art Exchange Exhibition” w Green Pharmaceutical Art Museum, galerii Zhejiang University of Technology;

- wystawy prezentujące twórczość kadry kierunku malarstwo w galerii Rippl-Rónai Művészeti Intézet (Rippl-Ronai Institute of Arts, Hungarian University of Agriculture and Life Sciences – MATE, Kaposvár, Węgry).

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia jest traktowane na Wydziale Artystycznym jako jeden z priorytetowych kierunków rozwoju studiów artystycznych oraz ważny kierunek rozwoju badań. Na kierunku malarstwo stwarzane są możliwości rozwoju międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów związanej z kształceniem. Władze Uczelni, Wydziału i wizytowanego kierunku umożliwiają, zachęcają oraz stwarzają warunki, by generować mobilność studentów i kadry, przede wszystkim w ramach programu Erasmus+: przyjmowanie studentów zagranicznych na studia na pełen cykl kształcenia (w języku polskim i w języku angielskim); krótkoterminowe wyjazdy i przyjazdy studentów i pracowników; współpracę naukowo-badawczą i dydaktyczną z naukowcami i nauczycielami reprezentującymi uczelnie zagraniczne.

Studenci w ramach programu studiów uczęszczają na zajęcia z lektoratu języka obcego. Mają możliwość uczęszczania, w ramach wyboru, na zajęcia z języków europejskich: język angielski, rosyjski, niemiecki, francuski, hiszpański, włoski. Program studiów na kierunku malarstwo zakłada dla jednolitych studiów magisterskich 150 godzin lektoratu z języków obcych (5 semestrów, 10 punktów ECTS) na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dając tym samym studentom niezbędne kwalifikacje do komunikowania się w językach obcych i korzystania z materiałów obcojęzycznych (literatury obcojęzycznej, katalogów i czasopism związanych z badaniami naukowymi, zagranicznych wyjazdów dydaktycznych, wykładów i wystaw zagranicznych artystów odbywających się w jednostce, zasoby internetowe). Pojedyncze osoby decydujące się na inne języki są dołączane do grup międzywydziałowych prowadzonych przez Centrum Nauczania i Certyfikacji Języków Obcych UMCS. Zajęcia koncentrują się na nauczaniu słownictwa i zwrotów branżowych, związanych z przyszłym zawodem studenta, jak również rozwijaniu ogólnej wiedzy językowej.

Kadra dydaktyczna kierunku malarstwo poprzez udział we wspólnych przedsięwzięciach jest w stałym kontakcie ze środowiskiem artystycznym i naukowym we Francji, Turcji, Czechach czy Chorwacji.

Głównym założeniem i problemem jest konfrontacja postaw i wymiana doświadczeń w kontekście poszanowania tradycji i poszukiwania nowych rozwiązań formalnych w obszarze sztuki w twórczości artystów i pedagogów uczelni artystycznych.

Na wizytowanym kierunku studenci mają możliwość udziału w międzynarodowym programie wymiany Erasmus+. W ramach programu Erasmus+ studenci mogą realizować program studiów lub odbywać praktyki na zagranicznej uczelni partnerskiej. Oferta wyjazdów jest atrakcyjna. Studenci w ramach programu Erasmus+ mogą wyjechać do 10 krajów takich jak m.in.: Francja, Hiszpania, Czechy, Turcja, Bułgaria, Rumunia, Słowacja, Chorwacja. Liczba godzin zajęć (także indywidualnych spotkań studentów z wykładowcami) oraz zasady uznawania efektów uczenia się są zgodne z zapisami w umowach bilateralnych z uczelniami partnerskimi.

W ramach programu Erasmus+ w latach 2020/2021 – 2025/2026 na kierunek malarstwo przyjechało 19 studentów uczelni zagranicznych, między innymi z: Czech, Hiszpanii, Słowacji, Rumunii czy Tajwanu, a wyjechało do uczelni partnerskich 16 studentów, w tym 3 studentów z kierunku malarstwo. W tym samym okresie pracownicy Instytutu Sztuk Pięknych zrealizowali 4 wyjazdy w ramach programu

Erasmus+ natomiast Instytut Sztuk Pięknych odwiedziło 11 nauczycieli akademickich z Czech, Hiszpanii, Litwy i Chorwacji. Jest to niewielka liczba studentów a także pracowników Instytutu Sztuk Pięknych, którzy skorzystali z oferty programu Erasmus+. Uczelnia stworzyła możliwości techniczne i organizacyjne do realizacji mobilności wirtualnej nauczycieli akademickich wizytowanego kierunku. Możliwości techniczne wynikają z zastosowania rozwiązań cyfrowo-komunikacyjnych do zdalnego prowadzenia zajęć, których rozwój nastąpił w czasie ograniczeń pandemicznych. Są one wciąż aktywnymi narzędziami współpracy naukowej.

Proces umiędzynarodowienia kształcenia w Instytucie Sztuk Pięknych jest w sposób stały rozwijany i monitorowany. Monitorowaniem procesu umiędzynarodowienia zajmuje się Dział Nauki i Współpracy z Zagranicą. W ramach kierunku malarstwo Kierunkowy Zespół Jakości Kształcenia przeprowadza ocenę stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmującą ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów a także ustala strategię mającą na celu intensyfikację umiędzynarodowienia procesu kształcenia na wizytowanym kierunku malarstwo.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku malarstwo oraz wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich. Rodzaj, zakres i zasięg umiędzynarodowienia procesu kształcenia są na wizytowanym kierunku zgodne z koncepcją i celami kształcenia. Doświadczenia zdobywane przez pracowników w ramach współpracy z uczelniami i ośrodkami zagranicznymi są wykorzystywane w procesie dydaktycznym. Wydział podejmuje działania w celu promocji programu Erasmus+. Jest otwarty na kształcenie studentów z innych krajów. Program studiów i przyjęta organizacja zajęć sprzyjają umiędzynarodowieniu procesu kształcenia. Prowadzone są okresowe oceny stopnia umiędzynarodowienia kształcenia, obejmujące ocenę skali, zakresu i zasięgu aktywności międzynarodowej kadry i studentów, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane do intensyfikacji umiędzynarodowienia kształcenia.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

Rekomenduje się zwiększenie aktywności związanej z włączeniem nauczycieli akademickich w ramach kierunku oraz studentów w działania rozwoju międzynarodowej wymiany, a także realizacji założeń

programu Erasmus+, mających wpływ na intensyfikację umiędzynarodowienie procesu kształcenia na kierunku malarstwo.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Wsparcie udzielane studentom kierunku malarstwo odbywa się w sposób systematyczny, ciągły i kompleksowy. Przybiera ono różnorodne formy, w tym z wykorzystaniem nowoczesnych technologii. Działania te są dostosowane do celów kształcenia oraz potrzeb wynikających z realizacji programu studiów, osiągania zakładanych efektów uczenia się i przygotowania studentów do funkcjonowania na rynku pracy.

Uczelnia zapewnia zróżnicowane formy wsparcia procesu uczenia się, obejmujące aspekty merytoryczne, materialne oraz organizacyjne. Istotnym elementem wsparcia studentów w procesie uczenia się jest specyficzna dla kierunku artystycznego relacja „mistrz-uczeń”, która umożliwia rozwój własnej drogi artystycznej. Kadra akademicka prowadząca zajęcia na kierunku malarstwo wyróżnia się dużym poziomem zaangażowania, pasją oraz indywidualnym podejściem do każdego studenta. Proces uczenia się jest wspierany nie tylko poprzez spersonalizowane korekty, lecz także dzięki udostępnianiu przez prowadzących dodatkowych materiałów dydaktycznych – na przykład publikacji prezentujących dorobek uznanych artystów. Studenci mają możliwość brania udziału w regularnych konsultacjach z prowadzącymi zajęcia, których terminy są ustalane na początku każdego semestru, a informacja o nich jest dostępna na tablicy informacyjnej oraz online. Uczelnia zapewnia stały kontakt z pracownikami za pośrednictwem służbowych adresów e-mail oraz innych narzędzi komunikacji zdalnej, takich jak USOS mail czy platforma Wirtualny Kampus.

Wsparcie w efektywnym korzystaniu z infrastruktury Uczelni jest zapewnione poprzez zatrudnienie pracowników inżynierjno-technicznych. Dzięki doświadczeniu w dziedzinie sztuk plastycznych osoby te udzielają studentom pomocy podczas zajęć, wspierając ich w realizacji projektów artystycznych. Niestety taka możliwość nie jest zapewniona we wszystkich pracowniach, z czym wiąże się rekomendacja sformułowana w kryterium 4. Pracownicy ci charakteryzują się wysokim poziomem zaangażowania i gotowością do udzielania wsparcia w każdej fazie procesu twórczego. W celu umożliwienia studentom komfortowej pracy oraz pełnego wykorzystania infrastruktury dydaktycznej, Uczelnia zapewnia dostęp do niej także poza godzinami zajęć. Odbywa się to zgodnie z procedurą uzyskiwania pozwoleń na dostęp do sal oraz wypożyczania sprzętu. Dzięki temu studenci mogą samodzielnie pracować nad projektami artystycznymi.

W celu zapewnienia osobom rozpoczynającym studia płynnego i bezproblemowego wejścia w życie akademickie, na początku semestru zimowego organizowany jest dzień immatrykulacji. Podczas tego wydarzenia studenci pierwszego roku poznają władze Wydziału, pracowników dziekanatu oraz opiekuna roku. Odbywają się również spotkania informacyjne dotyczące praw i obowiązków studenta, a także przekazywane są kluczowe informacje związane z legitymacjami studenckimi, systemem stypendialnym, planami zajęć, kalendarzem akademickim oraz obowiązkowymi i fakultatywnymi

szkoleniami. Studenci pierwszego roku uczestniczą też w wykładzie adaptacyjnym pt. „Życiozaradni – o problemach i sposobach radzenia sobie z nimi”. Wykład ma na celu poinformowanie o głównych zagadnieniach funkcjonowania w roli studenta i płynne wprowadzenie studentów w życie akademickie. Dodatkowym źródłem informacji jest „Przewodnik dla I roku”, stanowiący kompendium wiedzy pomocnej w komfortowym rozpoczęciu studiów. Ważną funkcję pełnią też opiekunowie roku, którzy zapoznają studentów z podstawami funkcjonowania Uczelni, takimi jak struktura Wydziału, działalność organizacji studenckich czy funkcjonowanie Samorządu Studentów.

Ze względu na specyfikę kierunku Uczelnia preferuje prowadzenie zajęć w trybie stacjonarnym. W ramach systemu kształcenia na odległość realizowane są głównie wykłady ogólnouniwersyteckie oraz pojedyncze zajęcia odbywające się w formie zdalnej w celu ich odrobienia. Mimo ograniczonego zakresu nauczania zdalnego na kierunku malarstwo zapewniono wysoki standard stosowanych metod i technik kształcenia na odległość. Obsługa administracyjna procesu kształcenia realizowana jest poprzez system USOS. Zajęcia online odbywają się przy wykorzystaniu dwóch platform: Wirtualnego Kampusu oraz aplikacji Microsoft Teams. Platformy te służą również prowadzącym do udostępniania dodatkowych materiałów dydaktycznych, przykładowo w formie prezentacji online. Uczelnia zapewnia także narzędzia umożliwiające przechowywanie i współdzielenie plików w chmurze, np. usługę OneDrive, co wspomaga pracę studentów. Nadzór nad organizacją i jakością kształcenia zdalnego sprawuje Biuro ds. Zdalnego Kształcenia.

Uczelnia dba o przygotowanie studentów do prowadzenia własnej działalności artystyczno-naukowej, a także do udziału w wydarzeniach kulturalnych. Wydział współpracuje ze środowiskiem kulturalnym Lublina, m.in. poprzez zaangażowanie studentów w wydarzenie „Noc Kultury”, w ramach którego osoby studiujące na kierunku malarstwo mogą zgłaszać własne projekty artystyczne. Zgłoszone propozycje są poddawane analizie, a wybrane projekty są następnie realizowane, co umożliwia studentom konfrontację ich koncepcji z praktycznymi wymaganiami wielkoskalowego wydarzenia kulturalnego. Zgodnie ze specyfiką kierunku malarstwo studenci mają możliwość uczestnictwa w wystawach zbiorowych oraz indywidualnych. Osoby prowadzące zajęcia organizują wystawy podsumowujące etapy kształcenia w przestrzeniach galeryjnych UMCS oraz w ramach współpracy z instytucjami zewnętrznymi. Uczelnia dysponuje wieloma przestrzeniami wystawienniczymi, w tym galerią KONT, w której regularnie odbywają się wystawy indywidualne i zbiorowe z udziałem studentów kierunku malarstwo. Ponadto Uczelnia stwarza warunki do nabywania doświadczeń związanych z obiegiem sztuki, m.in. poprzez możliwość sprzedaży prac studenckich podczas Świątecznych Targów Sztuki Studenckiej. Dodatkowo, w celu rozwoju umiejętności praktycznych i poszerzenia horyzontów twórczych każda osoba studiująca na kierunku malarstwo ma obowiązek wzięcia udziału w dwóch plenerach malarskich. Efekty pracy są następnie prezentowane na wystawach poplenerowych.

Wsparcie studentów w zakresie wejścia na rynek pracy realizowane jest przede wszystkim poprzez odpowiednio dostosowany program studiów. Studenci mają możliwość rozwijania praktycznych umiejętności, cenionych przez pracodawców w trakcie zajęć dydaktycznych. Osoby prowadzące dzielą się swoim doświadczeniem zawodowym oraz zachęcają studentów do uczestnictwa w wystawach i innych inicjatywach z obszaru kultury i sztuki. Dzięki nabytym kompetencjom praktycznym studenci często podejmują aktywność zawodową już w trakcie studiów. Dodatkowo Uczelnia zaprasza przedstawicieli środowiska artystycznego, którzy dzielą się osobistym doświadczeniem zawodowym i udzielają porad dotyczących rozwoju kariery artystycznej.

Uczelnia realizuje systemowe wsparcie studentów, wyróżniających się na płaszczyźnie naukowej, artystycznej lub społecznej. Zapewniona jest możliwość kształcenia w ramach indywidualnego programu studiów lub programu dwutorowej kariery UMCS, co umożliwia osobom o szczególnych zainteresowaniach oraz wybitnych osiągnięciach studiowanie w sposób najbardziej efektywny i rozwijający. Studenci osiągający wybitne wyniki w nauce oraz posiadający osiągnięcia naukowe mogą ubiegać się o stypendium z Własnego Funduszu Stypendialnego UMCS. Co roku przyznawane są Wyróżnienia Dziekana Wydziału Artystycznego za prace magisterskie, licencjackie oraz dyplomy artystyczne. Organizowane są również wewnętrzne konkursy dla studentów Wydziału Artystycznego, takie jak konkurs „GEO-CENTRYCZNI”, realizowany w ramach wydarzenia „Geo-Art Lublin Festival”.

Na Uczelni dostępne jest wymagane ustawowo Stypendium Rektora dla najlepszych studentów. Biorąc pod uwagę specyfikę działalności artystycznej, rekomenduje się doprecyzowanie kategorii osiągnięć artystycznych, dotyczących publikacji dzieła oraz udziału w wystawie artystycznej, wyszczególnionych w „Załączniku nr 1 – Zasady przyznawania punktów za średnią ocen, wyniki w nauce, osiągnięcia naukowe lub artystyczne, lub osiągnięcia sportowe we współzawodnictwie co najmniej na poziomie krajowym”, a także zasad ich punktacji. Obecnie publikacja dzieła i udział w wystawie artystycznej traktowane są równorzędnie, co powoduje, że wielokrotne wystawienie tego samego dzieła jest punktowane jedynie raz. Takie rozwiązanie nie w pełni odzwierciedla skalę aktywności twórczej oraz nakład pracy organizacyjnej związany z udziałem w kolejnych prezentacjach artystycznych. Ponadto rekomenduje się poszerzenie katalogu punktowanych form działalności artystycznej o współczesne formy ekspresji, takie jak przykładowo performance, który nie został obecnie ujęty w załączniku.

Na Uczelni funkcjonuje wymagany ustawowo system pomocy materialnej. Składają się na niego formy pomocy, takie jak: stypendium socjalne, stypendium socjalne w zwiększonej wysokości, stypendium dla osób z niepełnosprawnością, a także zapomogi. Uczelnia zapewnia również możliwość ubiegania się o miejsce w domu studenckim; uprawnienie to przysługuje także małżonkowi lub dziecku studenta. Obsługę procesów związanych z przyznawaniem świadczeń materialnych prowadzi Biuro Spraw Studenckich. Jednostka ta odpowiada także za organizację i obsługę postępowań dotyczących przydziału miejsc w domach studenckich oraz za wsparcie Komisji Stypendialnej i Odwoławczej Komisji Stypendialnej.

W Uniwersytecie funkcjonują jednostki organizacyjne, których zadaniem jest dbanie o dobrostan psychiczny społeczności akademickiej. Wśród nich można wymienić Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami i Wsparcia Psychologicznego czy Punkt Wsparcia i Psychoedukacji dla Studentów SENSUM, oferujący poradnictwo, psychoterapię oraz coaching. Na Uczelni działa też Akademickie Centrum Wsparcia. Jest to jednostka oferująca pomoc rówieśniczą, realizowaną poprzez dyżury pomocowe oraz działania edukacyjne. Organizowane są też spotkania i warsztaty, których celem jest edukacja i pozytywny wpływ na dobrostan psychiczny społeczności akademickiej.

Na Wydziale Artystycznym funkcjonują koła naukowe, z których oferty mogą korzystać studenci kierunku malarstwo. Do ich przykładów należą Koło Naukowe Ceramika Unikatowa i Formy Przestrzenne czy Koło Naukowe Malarek i Malarzy. Oferują one możliwość rozwoju artystycznego, pogłębiania zainteresowań z zakresu specyficznych dziedzin artystycznych, a także umożliwiają udział w wystawach oraz organizację różnego rodzaju wydarzeń o charakterze artystycznym i kulturalnym. Oprócz działań skupiających się na sztukach wizualnych, studenci mają też możliwość rozwijania zainteresowań związanych ze śpiewem i tańcem, poprzez członkostwo w Zespole Tańca Ludowego UMCS lub Chórze Akademickim UMCS. Zainteresowaniem cieszy się także dodatkowa aktywność

sportowa oferowana przez Akademicki Zespół Sportowy UMCS oraz Centrum Kultury Fizycznej UMCS. Studenci mają możliwość wyboru sekcji sportowych, oferujących rozwój w wielu dyscyplinach. Uczelnia wspiera także rozwój kompetencji przedsiębiorczych studentów poprzez inicjatywy, takie jak program Akademia Przedsiębiorczości UMCS, a także projekt „Akademicki Kwadrans Przedsiębiorczości”, w którym co tydzień publikowane są wywiady z osobami posiadającymi doświadczenie na rynku pracy.

System wsparcia funkcjonujący na Uczelni jest dostosowany do różnych grup studentów, w tym osób ze szczególnymi potrzebami. Uczelnia przewiduje możliwość skorzystania z Indywidualnej Organizacji Studiów, w sytuacjach uzasadnionych, takich jak równoległe studiowanie na dwóch kierunkach, konieczność łączenia nauki z pracą zawodową lub opieką nad dzieckiem. Osoby znajdujące się w szczególnych okolicznościach, w tym m.in. w ciąży, sprawujące opiekę nad dzieckiem lub doświadczający długotrwałej choroby, mogą ubiegać się o przyznanie urlopu okolicznościowego. Ponadto Uczelnia przewiduje możliwość udzielenia urlopu sportowego studentom będącym członkami kadr narodowych w dyscyplinach olimpijskich.

Uniwersytet wspiera krajową oraz międzynarodową mobilność studentów, poprzez zapewnienie dostępu do programów, takich jak MOST czy Erasmus+. Na Wydziale Artystycznym powołani zostali Koordynatorzy obu programów. Do ich zadań należy informowanie społeczności studenckiej o możliwości uczestnictwa w programach, a także nadzór nad przygotowaniem oferty kształcenia dla osób korzystających z mobilności. Koordynatorzy wspierają też studentów w procesie przygotowania do programów, a w trakcie ich trwania pozostają z nimi w stałym kontakcie. Na Wydziale organizowane są też spotkania informujące o możliwościach wymian studenckich, poprzedzające każdy semestr. Na Uczelni funkcjonuje również program Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, który umożliwia programy wyjazdowe i przyjazdowe. Obcokrajowcy studiujący na Uniwersytecie mogą liczyć na wsparcie Biura ds. Obsługi Studiów i Studentów Zagranicznych, które zapewnia wsparcie dydaktyczne i organizacyjne. Biuro organizuje również spotkania i warsztaty, podczas których poruszane są zagadnienia dotyczące różnic międzykulturowych i ich wpływu na komunikację, a także wydarzenia integracyjne. W celu zapewnienia odpowiedniej pomocy psychologicznej osobom posługującym się innym językiem niż polski, porady psychologiczne są dostępne w języku angielskim, ukraińskim i białoruskim.

Uczelnia przywiązuje dużą wagę do zapewnienia dostępności oraz do tworzenia warunków sprzyjających pełnemu uczestnictwu osób z niepełnosprawnościami w życiu akademickim. Ważną rolę w tym zakresie odgrywa Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnościami i Wsparcia Psychologicznego, którego działalność ukierunkowana jest na wyrównywanie szans edukacyjnych oraz przeciwdziałanie wykluczeniu. Biuro zapewnia zróżnicowane formy wsparcia, w tym m.in. specjalistyczny transport na zajęcia, pomoc asystenta dydaktycznego, możliwość wypożyczenia specjalistycznego sprzętu, organizację warsztatów i szkoleń oraz zindywidualizowane zajęcia sportowe. Istotnym elementem działalności Biura są cykliczne spotkania organizowane dwa razy w roku na Wydziale Artystycznym, podczas których studenci zostają poinformowani o jego działalności i możliwych formach wsparcia. Na Uczelni działa także Zrzeszenie Studentów Niepełnosprawnych „Alter Idem”, które zajmuje się aktywizacją osób z niepełnosprawnościami, przykładowo poprzez organizację wyjazdów na konferencje naukowe i wydarzenia kulturalne. Przykładem inicjatywy wspierającej rozwój wiedzy o dostępności jest projekt „Centrum Wiedzy o Dostępności UMCS”, poświęcony zagadnieniom wiedzy o dostępności czy projektowania uniwersalnego. Uczelnia realizuje politykę w obszarze dostępności w oparciu o dwa dokumenty strategiczne: „Strategię Odpowiedzialności Społecznej na rzecz osób z niepełnosprawnościami Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie” oraz „Strategię

Uniwersalnego Projektowania na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie”. Dodatkowo studenci o specjalnych potrzebach mogą skorzystać z aplikacji MobiWsparcie, dzięki której można uzyskać wsparcie w postaci asystenta czy tłumacza języka migowego. Uczelnia dba także o potrzeby osób wrażliwych sensorycznie. Na Wydziale Artystycznym dostępny jest pokój wyciszeń, a także istnieje możliwość wypożyczenia słuchawek wyciszających.

Większość spraw problemowych na Wydziale rozwiązywana jest na etapie kontaktu z opiekunem roku lub dziekanatem, bez konieczności składania formalnej skargi. Pracownicy Wydziału charakteryzują się otwartością i gotowością do pomocy, co sprzyja budowaniu atmosfery wzajemnego szacunku oraz umożliwia swobodne zgłaszanie i sprawne rozwiązywanie problemów zgłaszanych przez studentów. Postępowanie w sytuacjach problemowych lub konfliktowych odbywa się zazwyczaj etapowo. W pierwszej kolejności studenci mogą zwrócić się do starosty roku. W razie potrzeby istnieje możliwość konsultacji z przedstawicielem Rady Wydziałowej Samorządu Studentów. W przypadku trudności wymagających interwencji na szczeblu kierowniczym, studenci mogą zgłosić sprawę Dziekanowi lub jednemu z Prodziekanów, ds. studentów, którzy po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi stronami podejmują działania zmierzające do wypracowania indywidualnego rozwiązania. Jeżeli sprawa nie może zostać rozwiązana na poziomie Wydziału, może zostać przekazana do Prorektora ds. Studenckich. Studenci mogą także korzystać ze wsparcia Pełnomocnika Rektora ds. Studenckich oraz Rzecznika Praw Akademickich.

Uczelnia podejmuje działania informacyjne oraz edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania dyskryminacji. W strukturze Uniwersytetu działa Zespół ds. Równości, a także wdrażany jest Plan Równości Płci, w ramach którego opracowano „Procedurę antydyskryminacyjną w UMCS”. Procedura określa też sposób rozwiązywania potencjalnych sytuacji związanych z dyskryminacją. Zarówno pracownicy, jak i studenci przeszli szkolenia antydyskryminacyjne. Zadaniem tych działań jest promowanie równości, tolerancji oraz szacunku dla różnorodności. Kolejnym przykładem działania na rzecz polityki antydyskryminacyjnej jest powołanie Konsultantów Wydziałowych, do których może zwrócić się każda osoba poszukująca informacji w zakresie obowiązujących w Uniwersytecie procedur przeciwdziałania dyskryminacji. Uczelnia prowadzi także działania podnoszące świadomość społeczną, m.in. poprzez udostępnianie materiałów edukacyjnych, takich jak poradnik antydyskryminacyjny dla studentów i pracowników „Szczepię siebie, akceptuję innych”, który ma na celu zwiększenie poczucia bezpieczeństwa społeczności akademickiej oraz utrwalanie wysokich standardów antydyskryminacyjnych. Na UMCS działa również Sekcja ds. Bezpieczeństwa oraz Pełnomocnik Rektora ds. Bezpieczeństwa Informacji. Studenci mają dostęp do bezpłatnego szkolenia w zakresie cyberbezpieczeństwa. W przypadku naruszenia bezpieczeństwa, wystąpienia dyskryminacji lub przemocy studenci mogą zgłaszać się do właściwych jednostek Uczelni, w tym do dziekanatu, opiekunów lat, Rzecznika Praw Akademickich lub komisji dyscyplinarnych.

Pracownicy administracyjni mają możliwość systematycznego podnoszenia swoich kwalifikacji poprzez udział w szkoleniach i warsztatach, dotyczących m.in. obsługi studentów, różnic kulturowych, przeciwdziałania dyskryminacji, wsparcia osób z niepełnosprawnościami oraz innych aspektów istotnych dla jakości kształcenia. Przykładowe inicjatywy szkoleniowe obejmowały warsztaty pt. „Komunikacja ze studentem w sytuacji kryzysowej”, „Reagowanie w sytuacjach trudnych”, „Savoir-vivre wobec osób z niepełnosprawnościami” oraz „Pomoc materialna dla studentów”. Pracownicy dziekanatu zostali również przeszkoleni w zakresie pracy ze studentami znajdującymi się w kryzysie. Dwa razy w roku kadra wspierająca proces kształcenia uczestniczy w Dniach Jakości Kształcenia, w ramach których organizowane są szkolenia i warsztaty doskonalące kompetencje zawodowe.

Z myślą o pracownikach administracji corocznie odbywa się również Forum Administracji, stanowiące przestrzeń wymiany doświadczeń między jednostkami wydziałowymi i centralnymi. Dodatkowo pracownicy mają do dyspozycji dedykowany kanał komunikacji w przestrzeni wirtualnej, umożliwiającą dzielenie się dobrymi praktykami i wsparciem merytorycznym. W Uczelni wdrożono dokument pt. „Strategia podnoszenia kompetencji kadry dydaktycznej i wspierającej proces kształcenia”, który określa kierunki i sposoby realizacji działań rozwojowych w tym zakresie. Co roku organizowane są również szkolenia dla opiekunów lat, przygotowujące ich do pełnienia funkcji wspierających studentów. Kadra dydaktyczna może korzystać ze wsparcia Zespołu OPTIMUM UMCS ds. optymalizacji warunków kształcenia studentów z indywidualnymi potrzebami edukacyjnymi. Zespół udziela pracownikom porad w zakresie dostosowywania metod i narzędzi dydaktycznych, a także oferuje wsparcie w pracy z osobami w kryzysie zdrowia psychicznego, z niepełnosprawnością wzroku oraz osobami neuroróżnorodnymi.

Rada Wydziałowa Samorządu Studentów Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (RWSS WA UMCS) jest wspierana przez władze Uczelni w zakresie organizacji wydarzeń i inicjatyw studenckich oraz dysponuje środkami finansowymi umożliwiającymi ich realizację. Zarówno RWSS WA UMCS, jak i działające przy Wydziale koła naukowe są wspierane finansowo przez Władze Wydziału. Dodatkowo mają możliwość ubiegania się o dofinansowanie w Biurze Promocji UMCS oraz uczestniczenia w konkursach grantowych organizowanych przez Prorektora ds. Studenckich. Rada Wydziałowa Samorządu Studentów dysponuje własnym pomieszczeniem, służącym realizacji jej bieżącej działalności. Przedstawiciele RWSS WA UMCS uczestniczą w pracach organów kolegialnych, takich jak Rady Naukowe, Kolegium Dziekańskie, Komisja ds. Jakości Kształcenia oraz Komisja Stypendialna. Rada aktywnie włącza się w proces podejmowania decyzji dotyczących kształcenia, m.in. opiniując wnioski dotyczące programów studiów, kandydatury opiekunów lat oraz prodziekanów ds. studenckich.

Przeglądy wsparcia studentów na kierunku malarstwo mają w większości charakter nieformalny. Uczelnia prowadzi badania w tym zakresie w formie ankiet ewaluacyjnych, jednak poziom zaangażowania społeczności studenckiej w ich wypełnianie pozostaje niski. Większość zmian o charakterze usprawniającym funkcjonowanie Wydziału wynika z bezpośrednich, ustnych konsultacji studentów z władzami Wydziału. Przykładem skutecznego działania tego typu była zmiana prowadzącego zajęcia na prośbę studentów. Rekomenduje się wdrożenie dodatkowych mechanizmów zwiększających aktywny udział studentów w procesach przeglądu systemu wsparcia, takich jak intensyfikacja działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących badań ankietowych lub organizacja cyklicznych spotkań władz Wydziału ze społecznością studencką, poświęconych wymianie opinii i propozycji usprawnień.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

System wsparcia studentów kierunku malarstwo ma charakter systematyczny, ciągły i kompleksowy, jest zróżnicowany pod względem form oraz dostosowany do celów kształcenia, efektów uczenia się i przygotowania do funkcjonowania na rynku pracy. Uczelnia zapewnia wielowymiarowe wsparcie procesu uczenia się, obejmujące aspekty merytoryczne, organizacyjne i komunikacyjne, oparte na relacji „mistrz–uczeń”, wysokim zaangażowaniu kadry, indywidualnym podejściu do studentów oraz stałej dostępności konsultacji i narzędzi komunikacji. Wsparcie w zakresie korzystania z infrastruktury dydaktycznej zapewniają pracownicy techniczni oraz możliwość dostępu do pracowni i sprzętu poza godzinami zajęć. Proces adaptacji studentów rozpoczynających studia przebiega w sposób zaplanowany i uporządkowany. Uczelnia zapewnia odpowiednią jakość organizacyjną i technologiczną kształcenia zdalnego, w tym sprawną obsługę administracyjną oraz dostęp do platform i narzędzi wspierających proces uczenia się. Skutecznie wspiera również rozwój działalności artystycznej studentów poprzez umożliwienie udziału w wydarzeniach kulturalnych, wystawach, plenerach oraz działaniach związanych z funkcjonowaniem w obiegu sztuki. Na Uczelni funkcjonuje systemowe wsparcie studentów wyróżniających się, obejmujące elastyczne formy kształcenia, programy indywidualne, stypendia oraz nagrody i konkursy artystyczne. Studenci mają zapewniony dostęp do stypendium Rektora. Realizowany jest również ustawowo wymagany system pomocy materialnej, obejmujący różne formy wsparcia finansowego i socjalnego oraz sprawną obsługę administracyjną świadczeń. Na Uczelni funkcjonuje rozbudowany system wsparcia psychologicznego i psychoedukacyjnego. Studenci mają zapewnione możliwości rozwoju naukowego, artystycznego, sportowego i przedsiębiorczego poprzez działalność kół naukowych, zespołów artystycznych, sekcji sportowych oraz programów rozwoju kompetencji. System wsparcia uwzględnia potrzeby różnych grup studentów, w tym osób znajdujących się w szczególnych sytuacjach życiowych oraz studentów zagranicznych. Zapewniono kompleksowe wsparcie dla osób z niepełnosprawnościami. Procedury rozwiązywania sytuacji problemowych mają charakter etapowy i transparentny, przy czym istotną rolę odgrywa bezpośredni kontakt studentów z opiekunami, dziekanatem i władzami Wydziału. Uczelnia prowadzi spójne działania w zakresie bezpieczeństwa oraz przeciwdziałania dyskryminacji, oparte na procedurach, szkoleniach i działaniach informacyjno-edukacyjnych. Kadra administracyjna i dydaktyczna systematycznie podnosi swoje kompetencje w obszarach istotnych dla jakości wsparcia studentów i realizacji procesu kształcenia. Rada Wydziałowa Samorządu Studentów Wydziału Artystycznego jest aktywnie włączona w życie Wydziału i Uczelni, posiada wsparcie organizacyjne i finansowe oraz realny wpływ na procesy decyzyjne dotyczące kształcenia.

Przeglądy funkcjonowania systemu wsparcia studentów mają w dużej mierze charakter nieformalny, jednak Uczelnia skutecznie reaguje na zgłaszane potrzeby i identyfikuje kierunki dalszego doskonalenia, co potwierdza efektywność stosowanych rozwiązań. Przykładem takiego działania jest zmiana prowadzącego zajęcia na prośbę studentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się doprecyzowanie kategorii osiągnięć artystycznych, dotyczących publikacji dzieła oraz udziału w wystawie artystycznej, wyszczególnionych w „Załączniku nr 1 – Zasady przyznawania punktów za średnią ocen, wyniki w nauce, osiągnięcia naukowe lub artystyczne,

lub osiągnięcia sportowe we współzawodnictwie co najmniej na poziomie krajowym”, a także zasad ich punktacji.

2. Rekomenduje się poszerzenie katalogu punktowanych form działalności artystycznej, zawartych w „Załączniku nr 1 – Zasady przyznawania punktów za średnią ocen, wyniki w nauce, osiągnięcia naukowe lub artystyczne, lub osiągnięcia sportowe we współzawodnictwie co najmniej na poziomie krajowym” o współczesne formy ekspresji, takie jak przykładowo performance.
3. Rekomenduje się wdrożenie dodatkowych mechanizmów zwiększających aktywny udział studentów w procesach przeglądu systemu wsparcia, takich jak intensyfikacja działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących badań ankietowych lub organizacja cyklicznych spotkań władz Wydziału ze społecznością studencką, poświęconych wymianie opinii i propozycji usprawnień.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Informacje publikowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie są kompletne, zrozumiałe, aktualne oraz dostępne publicznie. Można się z nimi zapoznać za pośrednictwem strony internetowej Uczelni, Biuletynu Informacji Publicznej, a także systemu RAD-on. Strona internetowa Uczelni jest dostosowana do przeglądania zarówno na urządzeniach stacjonarnych, jak i mobilnych. Zapewnia szeroki dostęp do informacji z dbałością o ich czytelność i łatwość odnalezienia. Strona internetowa UMCS zawiera deklarację dostępności i funkcjonuje w pięciu wersjach językowych: polskiej, angielskiej, ukraińskiej, rosyjskiej oraz azerskiej, w tym w języku prowadzenia studiów na kierunku malarstwo. Uwzględniono ustawowe wymogi dostępności cyfrowej oraz wdrożono rozwiązania ułatwiające korzystanie ze strony osobom ze szczególnymi potrzebami, m.in. możliwość wyboru czterech ustawień kontrastu, zmiany rozmiaru czcionki oraz dostęp do mapy strony. Na stronie umieszczono również interaktywny element graficzny prowadzący do podstrony z informacjami dla osób z niepełnosprawnościami. Należy jednak zauważyć, że odnośnik ten nie działa w wersjach językowych innych niż polska. Rekomenduje się usunięcie wskazanego błędu technicznego.

Publicznie dostępne informacje, dotyczące kierunku malarstwo, publikowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie obejmują m.in. cel kształcenia, kompetencje oczekiwane od kandydatów (w tym kompetencje językowe), warunki przyjęcia na studia i kryteria kwalifikacji kandydatów, w tym terminarz procesu przyjęć na studia oraz szczegóły dotyczące egzaminów praktycznych. Udostępniony jest również program studiów, obejmujący opis efektów uczenia się, organizacji oraz przebiegu procesu nauczania i uczenia się, a także charakterystykę systemu weryfikacji i oceniania efektów uczenia się, w tym zasad uznawania efektów uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego. Publikowane są ponadto informacje dotyczące zasad dyplomowania, przyznawanych kwalifikacji i tytułów zawodowych oraz warunków studiowania i dostępnego systemu wsparcia studentów w procesie kształcenia. Strona internetowa Uczelni pozwala na łatwe odnalezienie informacji o działalności jednostek organizacyjnych, takich jak prodziekan ds. studenckich, dziekanat Wydziału

Artystycznego czy opiekunowie roku. Dostępne są również dane dotyczące godzin konsultacji z prowadzącymi zajęcia, działalności Samorządu Studentów UMCS oraz funkcjonowania uniwersyteckiego systemu wsparcia psychologicznego. Na stronie internetowej Uczelni zawarto informacje o możliwości dalszego kształcenia, w ramach szkoły doktorskiej, a także o zatrudnieniu absolwentów. Wartościowym elementem dla studentów kierunku o profilu artystycznym jest zakładka „Konkursy sztuki – weź udział!”, zawierająca aktualne informacje o możliwościach uczestnictwa w konkursach i wydarzeniach artystycznych.

Informacje publikowane na stronie internetowej Uczelni są prezentowane w sposób przejrzysty, a dzięki zastosowanemu systemowi zakładek i odsyłaczy do podstron ich odnalezienie jest łatwe i intuicyjne. Zawarte są one również w Biuletynie Informacji Publicznej UMCS. Należy jednak zauważyć, że sposób prezentacji danych w Biuletynie Informacji Publicznej jest mniej przejrzysty i może utrudniać szybkie odnalezienie poszukiwanych treści. Aby uzyskać dostęp do większości podstawowych informacji o charakterze prawnym, konieczne jest przejście przez kilka poziomów odnośników: po wybraniu zakładki „Akty prawne UMCS” użytkownik widzi dwa artykuły z dalszymi odsyłaczami „więcej”, z których dopiero drugi prowadzi do listy aktów prawnych. Rekomenduje się dokonanie zmian w strukturze i sposobie prezentacji treści w Biuletynie Informacji Publicznej, w celu ułatwienia użytkownikom dostępu do kluczowych informacji.

Na stronie internetowej Uczelni znajduje się dedykowana podstrona zawierająca informacje dotyczące kształcenia z wykorzystaniem metod i technik nauczania na odległość. Zamieszczono na niej szczegółowe wskazówki dotyczące logowania do systemów wykorzystywanych przez Uczelnię, instrukcje udziału w zajęciach online oraz informacje o formach i zasadach zdalnego kontaktu z prowadzącymi zajęcia. Udostępniono również dokument „Regulamin organizacji zajęć dydaktycznych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie”. W przypadku wystąpienia problemów technicznych studenci i pracownicy Uczelni mogą uzyskać wsparcie w Biurze ds. Zdalnego Kształcenia.

Informacje udostępniane publicznie są na bieżąco monitorowane i aktualizowane przez Uczelnię. Interesariusze mają możliwość zgłaszania uwag dotyczących treści publikowanych na stronach internetowych. Na stronie Uczelni umieszczono odnośnik „Zgłoś błąd”, który umożliwia szybkie przekazanie uwag lub zgłoszenie zauważonych błędów, dotyczących informacji zamieszczonych na stronie internetowej za pośrednictwem dedykowanego formularza elektronicznego.

Zespół oceniający pozytywnie ocenia wdrożenie przez Jednostkę dedykowanej przestrzeni cyfrowej służącej do zarządzania dokumentacją programową (system SOWA). Platforma ta charakteryzuje się wysoką funkcjonalnością i przejrzystą architekturą informacji, oferując intuicyjny interfejs zarówno dla pracowników (panel edycji), jak i dla użytkowników zewnętrznych. Struktura serwisu, uwzględniająca podział na cykle kształcenia i semestry, daje możliwość łatwego i transparentnego dostępu do opisów zajęć. Niemniej jednak, wykazano istotną rozbieżność między potencjałem narzędzia a stopniem jego merytorycznego wykorzystania, co zostało uwzględnione w analizie kryterium 1 i 2. Problem dostępności informacji nie wynika z barier technologicznych, lecz z niekompletności wprowadzanych danych. W wielu przypadkach, mimo istnienia w systemie tzw. sylabusów ogólnych, brakuje w nich obligatoryjnego rozwinięcia w postaci sylabusów szczegółowych. Obowiązek ich uzupełnienia spoczywa bezpośrednio na nauczycielach akademickich, jednak w praktyce sekcje te często pozostają puste. W konsekwencji, mimo dysponowania nowoczesnym systemem informatycznym, studenci

często nie otrzymują pełnej, szczegółowej informacji o warunkach realizacji przedmiotu, co osłabia walor informacyjny całego narzędzia.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Informacje publikowane przez Uniwersytet są kompletne, publicznie dostępne i udostępniane za pośrednictwem strony internetowej Uczelni, Biuletynu Informacji Publicznej oraz systemu RAD-on, przy zachowaniu wymogów dostępności cyfrowej. Publicznie dostępne informacje dotyczące kierunku malarstwo obejmują cele i program kształcenia, zasady rekrutacji, warunki studiowania, system oceniania i dyplomowania oraz formy wsparcia studentów, a także dane kontaktowe i organizacyjne istotne z punktu widzenia procesu kształcenia. Na stronie internetowej UMCS zamieszczono informacje dotyczące kształcenia na odległość, obowiązujące regulacje, formy wsparcia technicznego oraz mechanizmy umożliwiające zgłaszanie uwag i błędów, a publikowane treści są na bieżąco monitorowane i aktualizowane.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Wdrożenie przez Jednostkę autorskiego środowiska cyfrowego SOWA stanowi istotny atut w zakresie zarządzania dokumentacją programową i transparentności procesu dydaktycznego. Platforma ta wyróżnia się intuicyjną architekturą informacji, która umożliwia studentom łatwą nawigację między cyklami kształcenia i semestrami, a wykładowcom udostępnia funkcjonalny panel do edycji opisów zajęć. Choć pełne nasycenie bazy danych – w szczególności w zakresie autorskich sylabusów szczegółowych – wymaga dalszych działań dyscyplinujących kadre, to sama infrastruktura techniczna jest rozwiązaniem wzorcowym, skutecznie standaryzującym i unowocześniającym dostęp do wiedzy o realizowanym programie studiów.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się usunięcie błędu technicznego polegającego na braku działania odnośnika do podstrony z informacjami dla osób z niepełnosprawnościami w wersjach językowych innych niż polska.
2. Rekomenduje się dokonanie zmian w strukturze i sposobie prezentacji treści w Biuletynie Informacji Publicznej, w celu ułatwienia użytkownikom dostępu do kluczowych informacji. Obecny układ strony może utrudniać szybkie odnalezienie poszukiwanych treści. Rekomendacja dotyczy w szczególności struktury zakładki „Akty prawne UMCS”.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

W UMCS w Lublinie prawidłowo wyznaczony został zespół sprawujący nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów, zawarty w UCHWALE Nr XXIV – 30.5/19 Senatu Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z dnia 16 października 2019 r. w sprawie Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia, który stanowi podstawę systemu zarządzania jakością kształcenia. Dotyczy ona sfery planowania i wyznaczania kierunków działań. Na Wydziale Artystycznym UMCS skupiona jest na dążeniu do doskonaleniu jakości kształcenia, poprzez osiąganie i utrzymanie wiodącej pozycji na rynku usług edukacyjnych w zakresie studiów artystycznych. Na podstawie ZARZĄDZENIA Nr 62/2019 Rektora Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie z dnia 29 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowych zadań Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości zostały sformułowane zadania systemu zarządzania jakością kształcenia na Wydziale Artystycznym, w tym: zarządzanie zasobami ludzkimi, procedurami oraz dokumentacją, kompleksowe koordynowanie działań projakościowych we wszystkich obszarach, systematyzowanie procedur i określanie ich wzajemnych relacji, stwarzanie przejrzystych zasad odpowiedzialności i kompetencji, standaryzacja mechanizmów nadzoru, analizy, doskonalenia, identyfikowania problemów, korygowania błędów i zapobiegania patologiom, zapewnianie rzetelnie opracowanej dokumentacji dotyczącej jakości kształcenia. Na Wydziale Artystycznym UMCS funkcjonuje wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia, nadzorowany przez Dziekana, który należy do struktury uniwersyteckiego systemu zapewnienia jakości kształcenia i podporządkowany został odpowiednim procedurom obowiązującym na Uczelni. Zajmuje się między innymi opiniowaniem, zmian oraz wycofywaniem programu studiów. Przyjęcia na studia odbywają się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów. Na kierunku malarstwo pomimo wprowadzenia wszelkich procedur, zespół oceniający, weryfikując dokumentację Komisji Jakości, nie odnotował na przestrzeni ostatnich lat systematycznej weryfikacji programu studiów, kart przedmiotów czy punktów ECTS. Metody kształcenia opierają się przede wszystkim na bezpośrednim prowadzeniu zajęć z nauczycielami akademickimi w związku ze specyfiką, jaką ma kierunek malarstwo. Proces kształcenia na odległość został wprowadzony na całej Uczelni i był wykorzystywany w trakcie trwania pandemii, ale obecnie nie jest uwzględniany w kształceniu na kierunku. Efekty jakościowe na kierunku malarstwo weryfikowane są poprzez udział studentów w przeglądach semestralnych, udziału studentów w konkursach krajowych, międzynarodowych czy projektach artystycznych. Godnym zauważenia i docenienia jest weryfikacja efektów uczenia się poprzez obrony prac magisterskich w przestrzeniach zewnętrznych poza gmachem Wydziału, jak również w specjalnie do tego celu dedykowanym projekcie artystycznym. Tym samym daje to możliwość szerokiego przeglądu uzyskanych efektów. W systematycznej ocenie efektów udział biorą kadra, studenci, interesariusze zewnętrzni oraz absolwenci kierunku.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10 (kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione)

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Na Uczelni poprawnie wyznaczony został zespół sprawujący nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem malarstwo. Kompetencje osób sprawujących nadzór nad kierunkiem określone zostały prawidłowo. Zatwierdzanie, zmiany programu studiów dokonywane są w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury. Obecnie na kierunku nie jest prowadzone kształcenie na odległość. Współczesna technologia (program SOWA) wykorzystywana jest w celu komunikowania się ze studentami i wykładowcami. Przyjęcia na kierunek malarstwo odbywają się zgodnie z formalnie przyjętymi warunkami i kryteriami kwalifikacji kandydatów. Ocena programu studiów odbywa się przez Komisję Jakości. Zespół oceniający, weryfikując dokumentację Komisji Jakości, nie odnotował na przestrzeni ostatnich lat systematycznej weryfikacji programu studiów, kart przedmiotów czy punktów ECTS dla kierunku malarstwo. Niemniej, zwracając uwagę na weryfikację efektów uczenia się należy stwierdzić ich wysoki poziom oparty o przeglądy, udział studentów w dedykowanych im projektach artystycznych oraz udział w tych przeglądach kadry, studentów, interesariuszy zewnętrznych oraz absolwentów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy.

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wprowadzenie regularnych spotkań Komisji Jakości w celu przeglądu i weryfikacji programu studiów, w tym kart przedmiotów.

Zalecenia

Nie dotyczy.

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Uczelnia prowadzi działalność naukową zgodną z koncepcją i celami kształcenia w zakresie dyscypliny lub dyscyplin do których jest przyporządkowany kierunek

Standard jakości kształcenia 1.3

Efekty uczenia się określone dla kierunku oraz dla poszczególnych zajęć są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąganę przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.3a

Efekty uczenia się określone dla kierunku oraz dla poszczególnych zajęć w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.3b

Efekty uczenia się określone dla kierunku oraz dla poszczególnych zajęć w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów prowadzących do uzyskiwania tytułu zawodowego inżyniera pozwalają na osiągnięcie wszystkich efektów inżynierskich zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Standard jakości kształcenia 2.1b

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się, w tym efektów inżynierskich.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez

studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności tych z zakresu przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), egzamin dyplomowy, projekty dyplomowe (o ile są uwzględnione w programie studiów) prace dyplomowe (o ile są uwzględnione w programie studiów), studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym efektów inżynierskich w przypadku kierunków studiów prowadzących do uzyskiwania tytułu zawodowego inżyniera.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia

się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.



Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl